

Yeniden • • • MiLLî

MÜCADELE

**BU
CİNAYETLERİN
HESABINI
KİM VERECEK**

31 Mart 1970

İLMÎ SAĞ

**İLMÎ SAĞ: SADECE SOLA KARŞI BİR PRO-
TESTO HAREKETİ DEĞİL; BİZZAT MİLLET İDEOLOJİK
YAPISININ İLİMLEŞMESİ VE HAREKETLENMESİDİR !**

Bu hal ferdin inanç, akıl, his ve hareketinin tamamen yeni ideoloji ile dolması demektir.

İnanç bir kelime tasdikinden ibaret kalmış, şuur ve hareketler ideolojinin muhtevası ile dolmuş değilse, ideolojiye iman teşekkül etmemiştir. Bu inanç, nakıs bir inançtır. Fertde inkılabını tamamlamamıştır.

Akide, kendi cinsinden, bir kültür doğurur. Ve bu kültür kendi anlamları ile inşa edilir. Meselâ; dialektik materyalizm, alt-yapı, üst-yapı, ihtilâl gibi tabirler Marxist kültürün kültür taşlarıdır. Bir fert bu mefhumlar ile düşünüyorsa, inancı ne olursa olsun, materyalist kültürle doludur.

Hareket ideolojinin yaşanış şeklidir. Eğer fertde sağ ideolojinin kelime tasdikinden ibaret inançına karşılık sol hareketler varsa, bu fertin de ideolojik inkılabı gerçekleştirmediği söylenir.

Zira ideolojik inkılâb fertde, hiç bir farklı ideolojinin kalıntısını bırakmaz. Eğer farklı ideolojinin bakiyesi varsa, ideolojik inkılâb gerçekleşmemiştir. İnsanın inanç, düşünce, his ve hareketleri farklı ideolojilerin çarpışmasından doğar.

Fertde akidesine bağlılık yani inanç varsa; akide düşünce, his ve hareket şeklin de yaşar. Ve ferdin hayatını tamamen kontrol altına alır. Bu safhadan sonra fert, farklı ideolojilerin düşmanı haline gelir. Farklı ideolojileri inanç, kültür ve hareket sahasından yok etmeye başlar. Her ideoloji mü'minde bu inkılâbı tamamlar. Ve onu ideoloji savaşçısı haline getirir. Artık ideoloji ferdin hayatını tamamen kontrolü altına almıştır. Fert ideolojisine inanır, onu düşünür ve onu yaşar. Böylece yaşayan bir ideoloji doğar.

İdeolojilerin akide, düşünce, his, hareket ve müesseseler şeklinde yaşama cehdi kendi bünyelerinden doğmaktadır. Zira her ideoloji, insan varlığı üzerinde mutlak bir nüfuz kurma tabiatındadır. İdeoloji, canlı varlığı idare etme cehdinde hiç bir şart tanımaz. Mutlak bir hakimiyet idesine doğru koşar.

İDEOJİLERİN YENİDEN TASNİFİ

İdeolojiler; doktrinlerin, cemiyet ve insanın yaşama şekillerine ait hedeflerinin toplamıdır. Doktrin ideolojinin çekirdeğidir. İdeoloji, doktrin meyvesidir. Doktrin kültür hâlinde iken tesbitle iktifâ eder. Doktrin, ideoloji hâline gelince, kâinat ve hayat hakkındaki tesbitlerini, temennilerle birleştirir. İdeoloji, doktrininin hedeflerinin sistemleşmesidir. Her ideoloji, anası olan kültüre, kültür ise temeli olan akideye —doktrine— bağlanır. Materyalizm ve İslâm kültürü bu hususta örnek olarak gösterilebilir. Şu halde ideolojilerin temelleri kendi akideleridir. İdeolojiler de doktrinlerine —akidelerine— göre tasnif edilir. Bu akide ise ya sağdır, ya da sol.. Sağ akide kâinat, hayat ve insan gerçeğini nor-

9

mal tesbit eden bir imanın ve düşüncenin mevzuudur. Sol akide ise kâinat ve hayat hakkında yanlış bir telakkîyi doktrinleştirir. Akidelerin bu tasnifinden şu netice çıkar; İdeolojiler de ikiye ayrılır: Sağ ideolojiler, sol ideolojiler...

İnsan düşüncesi, kâinat ve hayat hakkındaki büyük suale yanlış cevap vermişse, akide vehimle kararır ve sol olur. Kâinat ve hayat hakkındaki ana suale doğru cevabı bulan düşünce berraklaşır ve sağ akide hâline gelir.

Sağ akidenin birinci prensibi; kâinat ve hayatı yaratan, onu sonsuz ihtimalleri içinde devam ettiren ve yok edecek olan, varlığı mevcut imkânlarımızla kavranamayan, bilgisi bütün varlığı kuşatmış, hayal ötesi, kâdir bir Allah vardır.

Kâinatı ve hayatı var eden, devam ettiren ve yok edecek olan Allahın zâtı —mâhiyeti— bilinemez. Allah başlangıcı ve sonu olmayan, varlığını hiç bir varlığa borçlu olmayandır. Bu prensip sağ akidenin ilk prensibidir. Bütün akideleri tasnifte ilk ölçü tevhid'dir. Yani kâinat ve hayatın, Allahın yarattığı olduğunu kabuldür. Bu akidenin dışındakiler yani sol akideler ise; kâinat ve hayatın bazı tezâhürlerini Allah laştırırlar. Kâinat ve hayattan, vücut itibarıyla, ayrı olan Allahı kâinat da mündemiç görürler.

Materyalizm, Allahın kudretini ve sıfatlarını maddileştirmektedir. Binaenaleyh kâinatın bir tezâhürü olan, maddeyi Allah laştırmaktadır. Bu düşünce sol düşünce ve sol akidedir.

Hristiyan telâkkisi ise, insanı ilâhlaştırmıştır. Bu akide de tevhide muhalif olup, soldur.

Yahudi tefekkürü ise, yaratılmışı yaradanın parçası telâkkî ettiğinden soldur.

Bir akidenin sol veya sağ olduğunu, o akidenin tevhide dayanıp dayanmadığını ortaya koyar.

Akidenin istinâd edeceği ikinci prensip, bilgi kaynaklarına dâirdir:

«Kâinat ve hayat hakkındaki büyük sual, kâinatı yaratan kudretin vasıflandırılmasına münker olur» dedik. Bu kudret madde, irâde, zekâ, ide v.s. şeklinde tehayyül edilir. Veya varlığı tehayyül edilemeyen, her türlü maddî ve gayr-i maddî tesbihe sığmayan, mâhiyeti ebedî meçhulümüz, ezeli ve ebedî, varlığını hiç bir varlığa borçlu olmayan Allah inancına varılır. Bu inanç tevhid'dir. Kâinatı izah için zarurî olan Allahın kudretini kâinat veya hayatın tezâhürlerinde mündemiç görmek ise şirkdir.

«Kâinat ve hayat hakkındaki suali çözen düşünce akidedir» dedik. Ancak akidenin sistemleşmesi ânında ikinci bir mesele ortaya çıkar. Şuur kâinatı ve hayatı, duygu organlarının kendisine verdiği, intibâlarla kavrar. Kavrayışı tâkiben şuur suali

çözmeğe gayret eder. Şuur bu safhada düşünmektedir. Vardığı ilk düşünce akidesi olur. Şu hâle göre; şuur intibâları değerlendirirken, bir müddet sonra varacağı akidenin —doktrin—, belirsiz bir tarzda prensiblerine dayanarak yürür. Bu yürüyüş şuurun imana yükselmesine vesile olur. Şuur imana varınca, vardığı imanın doktrinini, şuur ve hareketlerimiz için model olur. Doktrin, düşünce metodu, his plânı ve hareket çizgisi şeklinde belirir.

Şuur, tefekkürün neticesinde, Hristiyan, Yahudi veya İslâm doktrinine ulaşmış olabilir. Bu ulaşma ânından yani —imandan— sonra şuur ve hareketlerimizi imanın akidesi kontrol eder. Hiç bir hareket ve şuur mahsulü doktrine aykırı olmaz.

Yeni bir inancın insana yerleşmesi, ancak şuurun yeni bir imanla dolması şartına bağlıdır.

Şuur akideye varınca, düşünce metodu sarıhleşir. Bu sarahat doktrine ikinci temelini verir. Şuurun, kâinat ve hayatı izahta, maddeyi ilâhlaştırdığını farzedelim. Yani şuur materyalist akideye inanmış olsun. Bu inanç bilgi kaynağı ve metodu hâline gelir. «Akıl, his ve şuurun diğer mahsulleri maddenin yansımalarıdır» denir. «Bir inanç, beynin muhtelif madde parçacıklarının bir disiplin içinde dizilişinden ibârettir» denir. «Allah, bu dizilişin çok ince bir hâle gelmesidir» derler. Hülâsa, materyalist akide, bu şartlar altında, müşahade ve akli bilgi kaynağı olarak kabul eder.

Kâinatı ide izah eden doktrin de, bir bilgi teorisi inşa eder. Görünen kâinatı görünmeyen ide âleminin bir yansıması olarak ifade eden idealizma, bilgi metodu sezgicilik hâline getirir. Akli muhakemeye değer verse bile, gerçek bilgi kaynağı his ve bilgi metodu sezgicilik olur. Bu doktrin hayat ve hareket plânı hâline gelince, ilk çağın iptidâî şehir devleti veya orta çağların manastır yaşayışı canlanır.

Kâinatı irâde, zekâ v.s. gibi şuurun, madde veya enerji gibi kâinatın tezâhürleriyle izah etmek, bilgi teorisini de tesiri altına alır. Materyalizm Pozitivizmi, idealizm sezgiciliği akılcılık Rasyonalizmi meydana getirir. Böylece, mahdut imkânlarla mâlik olan, insan bilgi teorisinde kararsızlığa düşünce buhran belirir.

Kâinat ve hayatı izahda sol akide âciz kahr. Ve bu aczi bilgi terosinde de kendini gösterir. Beş duyu ve şuur bilgisi teorisinin kaynağı yapmak, bir başka buhrana düşmektir. Beş duyu ve şuurun mahsullerinin hududunu daha önce gösterdik. Kâinat ve hayat gerçeğini kavramakta, fevkalâde mühim fakat hudutlu rollerini belirttik.

Bilgi teorisi, her şeyden evvel, bilgi vasıtalarının sığasını ölçmelidir. Ne madde, ne de canlı varlık bünyesinin zarûretlerini aşamaz. (Devamı gelecek sayıda)

Milletin iman, ahlâk, kültür, tarih ve menfaatine bağlı haftalık siyasî MİLLÎ DÂVA MECMUASI

Yıl: 1 — Sayı: 9

SAHİBİ

Ömer Ziya Belviranlı

MESUL MÜDÜR

SELİM ARKOÇ

İDARE YERİ

Babıâli Cad. No: 50/4

Cağaloğlu — İSTANBUL

Fiatı : 150 kuruş.

Dizgi :

SEN AL MATBAASI

GÜNES MATBAACILIK

T.A.Ş. Cağaloğlu İst.

Abone Şartları:

Bir senelik: 70 Lira

6 Aylık: 35 Lira.

3 Aylık: 18 Lira.

BAŞYAZI

KARAR GÜNÜDÜR

Süleyman Özmen komünistler tarafından şehit edildi. Önce İstanbul'da başlayan Kızıl hafta Ankara'da bir millet evlâdının canına kıyarak, bir çoğunu da yaralayarak sona ermiş oldu. Süleyman Özmen, bu fanî dünyadan rütbelerin en yükseğini kazanarak ayrıldı. Şimdi onun mübarek ruhu; peygamberlerin, velilerin ve şehidlerin ruhları katında bulunmaktadır.

Süleyman Özmen milli cephemizin ilk, ne de son şehididir. Ruhi Kılıçkiran ile başlayan şehadet zincirine şimdi, bir halka daha ilâve edilmiştir. Ancak bu halka, yani Süleyman'ın şehadeti ile verdiğimiz şehitler son bulmuş değildir. Tarihin şerefi olan bu milletin yaşaması ve mübarek dinimizin korunması uğrunda daha çok şehid vermeye mecburuz. Zira mücadelenin zafiri feragatla temin edilir. Şehadet ise feragatın zirvesidir.

Süleyman Özmen'lerin kahpece kurşunlandığı Türkiye'mizde vatanseverin, bu alçak teröre dur deme zamanı geçmek üzeredir. Süleyman Özmen'in şehid oluşundaki manayı bugün iyice kavramak gerekir. Süleyman Özmen bir gece komünistler tarafından kuşatılmış arkadaşlarına, yiyecek ve ilâç götürmek üzere fakülte binasına girerken, kahpece yaralanmış ve şehid edilmiştir. Bir kardeşimizin aramızdan ayrılmasına, körpe bir vücudun göçmesine sebep olan gelişmeler, yüreğimizin kan ağladığı şu sırada yeniden hatırlamalıyız.

Süleyman Özmen, komünistlerin İstanbul'da başlattıkları ve Ankara'da kanla biten sahte «bağımsızlık haftası» ve sözde öğrenci hareketlerinin tertipleyicileri tarafından katledilmiştir. Şurası unutulmamalıdır. Bir avuç Moskof uşağını kuduz köpekler gibi sağa sola saldırtan elebaşılara kadar; kozmopolit politikacılar, siğ görüşlü siyasiler, sözde devlet adamları ve aciz iktidarlar seri halinde devam eden cinayetlerin mesulüdür.

Beynelmilel Yahudiliğin ihtilâl silahı komünizmin gelişmesine, midelerini doldurmak için göz yumanlar, halkın şiddetle karşı koyduğu komünizme üniversitenin kapılarını ardına kadar açmışlardır. Bursa, Konya, Kayseri ve Erzurum'da komünist tahriklere karşı protestoda bulunan halk suçlu (!) ve gerici (!) bir avuç komünist eşkiyanın saldırısı ise hâlâ gençlik hareketi (!)

Ne yazık ki bugün Fakülte ve yüksek okulların birçoğu bir avuç komünist saldırganın işgali ve terörü altındadır. İki seneyi aşan bir zamandır, Mason ve kozmopolit iktidarların sırt oşamasından istifade ile, cüretini artırmış bulunuyor. Talebe hareketlerinin eğitim ve kültür meseleleri ile ilgili sloganları terkedilmiş, yerini ihtilâlci sloganlar almış bulunuyor. Komünistlerin öncülük ettikleri üniversite hareketleri yakın zama kadar milliyetsiz, renksiz politikacılar ve Mason iktidarı tarafından «masum talebe hareketleri» olarak takdim edildi..

Adliye binası taşıyan komünistler hangi sebeple bilinmez (!) elleri kolları serbest dolaşıyor. Fakülte basan, dekan tehdit eden kızıl çeteler gayri millî basının, kozmopolit politikacıların ve komünistleşmiş bir avuç profesörün tahriki ile saldırganlıklarına devam ediyorlar.

Bu kızıl çetelerin, müdafaasız vaziyette gördüklerine indirdikleri her darbe; «devrimin zafiri», «Halk savaşının gücü», «Sosyalizmin başarısı» diye kahpece alkışlanıyor. Ciddi görünüşlünden en sulusuna, kızıldan kozmopolitine kadar bütün gayri millî basın, bir avuç komünisti

yüreklendirirken, millete ve islama her gün hakaret yağdırıyor. Böylece beynelmilel yahudilik ihtilâl silahı olarak komünizmi güçlendirirken, milli cepheyi zayıflatıyor ve terörünü devam ettiriyor. Eğer halk komünizm karşısında kendiliğinden bir protesto hareketine girerse, beynelmilel yahudiliğin basında, parlamentoda ve üniversitedeki çığırkanları hep bir ağızdan feryada başlamaktadır.

Gerçekte üniversite koridorlarını kasıp kavuran kızıl terör, sadece beynelmilel yahudiliğin Türkiye'deki ekonomik ve politik hakimiyetini korumak ve millî uyanışı ezme gayesiyle peydahladığı ve himaye ettiği bir ihtilâl hareketinin başlangıcıdır.

Komünistlerin İstanbul'da fiyasko ile neticelenen mitingi bir kere daha ilân etmiştir ki, en basit çekismeyi bile ilgi ile takip eden halk, komünist çığırkanlara dönüp, bakmamaktadır. Bu durum da gösterir ki, komünist hareket halkın alâkasından mahrumdur. Ve mahrum olduğu için de efendisi ve hamisi Yahudilikte birlikte yok olmaktadır. Artık topraklarımızda komünizmin zafiri ümidi yok olmak üzeredir Türkiye'nin kaderini tayin edecek mücadele hakka inanan ve hak etrafında halkı davasına çekip, mücadeleye sevk edebilenlerin olacaktır.

Halkın sert tepkisi ile karşılaşan komünist ihtilâl hareketi üniversitede kudurmuşcasına bir terör hareketine girişmiş bulunmaktadır. Bir avuç teşkilâtli komünistin üniversite muhtariyetinin gölgesinden istifade ederek, üniversiteyi bir kızıl üs haline getirmek gayesiyle giriştikleri tedhişi kim durduracaktır? Bu sorunun cevabı, devletin var olduğu bir memlekette şüphesiz ki, devlettir. Ancak komünizmin ne fikri ne de fiili tecavüzleri karşısında ne siyasî iktidarda ne de devlet mekanizmasının herhangi bir kısmında bir karar belirtisi görülmemektedir. Cumhurbaşkanlığından, üniversite rektörlüğüne kadar, bütün makamlar üniversitede meydana gelen kavgaları ve işlenen cinayetleri farklı fikirlerin çarpışması sırasında meydana gelen anormal ve geçici bir hal olarak vasıflandırmak zaafiyetinden kurtulamamış bulunuyor.

Bugün siyasî iktidar şu sorunun cevabını vermemelidir. Üniversitede üslenmiş bulunan silahlı komünist çetelerini yakalayıp tecziye edecek misiniz? Öğrenim hakkını, mal ve can emniyetini koruyacak mısınız? Kızıl çeteleri silahlarından tecrid edecek misiniz? İşte cevap vermeniz gerekenli sualler bunlardır.

Bu an millet, komünist terör karşısında iki yoldan birini seçmekle karşı karşıyadır. Ya komünist terörü karşısında yılıp, sinecek ve teslim olacak. Ya da bizzat esen terörü, terörle parçalayarak, komünistleri ve hamilerini bir daha doğrulmayacağı, tepeleyecektir. Her halde Türk milleti gibi imanlı ve cihangir bir millet üç buçuk soysuzun şirretliği karşısında teslim olmayı değil, kati mücadele yolunu seçecektir.

Sabır taşımaya başlayan millet şimdi siyasî iktidarın üniversiteyi kızıl çetelerden devlet eliyle temizlemesini bekliyor. Aksi halde halk bu vazifeyi bizzat yapacaktır.

Millî kuvvetlerimiz ve halkımız için büyük karar zamanı geliyor. Bugün son şehidimizin aziz hatırası önünde; millî kuvvetlerin bölünmez beraberliğinin ve ebedî kardeşliğinin ilân günüdür. Bugün mücadeleye canla başla katılmaya karar verme günüdür.

YENİDEN MİLLİ MÜCADELE

MİLLİ MÜCADELEYİ Cinayetleriniz Durduramaz

Süleyman Özmen'in cenazesini Eyüp mezarlığına kadar takip ederek, ağır ağır ilerleyen kalabalık. Her şehid, milli mücadelemizin sancağı olarak bütün bir milleti; millet düşmanları karşısında ordu- laştıracaktır.

MİLLİ MÜCADELEYİ CİNAYETLERİNİZ DURDURAMAZ

Ankara'da Yahudi uşağı komünistler kahpece şehit edilen Süleyman Özmen'in cenazesi 25 Mart Çarşamba günü İstanbul Beyazıt caminden kal- dırıldı. Bu arada üniversite bahçesinin içinde bir grup haham sakallı komünist, milleti tahrik edici laflar söylüyorlardı. Maksatları, zaten intika- kam hissiyle dolu olan milleti üzerlerine çek- mek tahrik etmek sonra da «Gericiler Üniversi- teyi bastılar» vs. gibi alçakça iftiralarıyla mille te hakaretler yağdırmaktı. Üniversite bahçesindeki Yahudi uşaklarının hayatları garanti al- tında idi. Çünkü mason iktidar üniversitenin önüne devlet kuvvetlerini yığmıştı.

Komünist tahrikçilere rağmen millet, şehit Süleyman'ın cenaze namazını büyük bir huşu içerisinde kıldı. Cenaze namazını kıldıktan son- ra şehidin bayrağı sarılı tabutunu millet omuz- ları üzerinde taşıdı. Onbinlerce kişi 20-30 lu sı- ralar halinde Lâleli Şehzadebaşı, Fatih Edirneka- pı yolu istikametinden Eyüp mezarlığına kadar geldiler. Milyonlarca evladını imanı uğruna şehit veren bu millet ve onun çilekeş evlatları bü- yük bir vakar ve olgunluk içerisinde Eyüp me-

Katilleri bulunmayan şehid Mustafa Bilgi

zarlığına şehid Süleyman'ı ebedi istirahatgâhına tevdi ettiler.

MİLLETİNE BAĞLI BİR GENÇ

Aslen Çorum'lu olup, İstanbul'da doğan Sü- leyman Özmen Ankara Ziraat Fakültesi son sını- fına kadar gelmişti. Millete bağlı ve onun milli değerleri uğruna çekinmeden canını feda etmişti. Komünistler bağımsızlık haftası yafta- larıyla çeşitli okullarda ve Üniversitelerde sabo- tajlara girişmişlerdi. İstanbul'da bütün şirretlik- lerine rağmen kan akıtamayınca, iğrenç hare- ketlerini Ankara'ya taşıdılar. Komünistler mut- laka bir kan akıtmak isterler. Ama hangi taraf- tan olursa olsun. Ya kanlı elleriyle kendi arala- rından bir kurban veya kahpece bir milliyetçi şehit etmek. İşte bütün komünist memleketler- de komünistlerin baş vurduğu taktik.

Yahudi - ermeni piçlerinin yürüttüğü silah- lı bir grup komünist Ankara Yüksek Öğretmen Okuluna İstanbul'da olduğu gibi caniler gibi sal- dırdılar. Süleyman Özmen bu silahlı saldırgan canilerin kahpe kurşunlarıyla şehid oldu. Hem de Türkiye'nin başşehirinde.

Yıldız hadiseleri dolayısıyla beyanat üstüne beyanat veren Menteseoğlu'nun gözleri önünde işliyorlar bu cinayeti. Ve Menteseoğlu'ndan hiç bir haber yok. Komünist - mason işbirliği neti- cesinde hazırlanan ve katilleri bizzat komünist- lerin kendileri olduğu son olaylarla iyice anla- şılan Yıldız hadiselerinde, mason localarından idare edilen gayri milli basın, hattâ İçişleri Ba- kanlığına gelmiş bir zad meclis kürsüsünden ka- tiller bulunmuştur, diye beyanat üstüne beyanat tazelemişti. Şimdi gözlerinin önünde yani baş- kentte komünistler tarafından alçakça milliyet- çi bir genç şehid edildi. Gayri milli basın susu- yor veya manasız hale getiriliyor, polis susuyor, içişleri Bakanlığından hiçbir haber yok.

HİÇBİR SAĞCININ KATİLİ YAKALANMADI

Süleyman, Ankara'da komünistler tarafından şehit edilen ilk şehid değildir. Bundan iki sene evvel Ruhi Kılıçkiran komünistlerin kahpe kur- sunlarına hedef olmuştu. Aradan şu kadar sene geçmesine rağmen Ruhi'nin katillerini yakala- madılar. Aynı şekilde İstanbul'da şehid olan Mustafa Bilgi'nin katilleri de hâlâ bulunmadı. Ve hadise kapatıldı gitti. Şimdi bütün millet düşmanları gayri milli basın, Süleyman Özmen' in katillerini gizlemeye çalışıyorlar.

Bir komünist geberir, gayri milli basın ve bütün politikacılar uydurma katil avına çıkar- lar. Alçakça iftiralarıyla hapishaneye attırdıkları milliyetçiler günlerce içeride çile doldurmak-

tadırlar. Fakat şimdiye kadar yahudi uşağı ko- münistler tarafından şehid edilen hiçbir milli- yetçinin katili yakalanmamıştır.

Türkiye'de Judeo-grek menşeli gayri milli kapitalist sistemin arkasına gizlenen beynelmil- lel yahudiliğin maşası masonlar, devletin kuvvet- lerini bizzat millete karşı kullanmak istemekte- dirler.

MİLLİYETÇİLERİN TARİHİ VAZİFESİ

Türkiye'de beynelmil el siyonizmin maşası ve müttefiki komünizm ve hristiyanlık elele mil- letimize son öldürücü darbeyi vurmak üzeredir. Milyonlarca lira sarfı ve kiraladıkları ajanları ile milletin evlatlarını teker teker imha etmekte- dirler. Millet, üç asırdan beri vatan ve can kay- betmiş, doğuda, batıda yüzbinlerce şehit vermiş, içimizdeki hainler dışardaki düşmanlar tarafı- dan iman ve kültürümüz, ahlakımız, zenginliği- miz yıkılmış, soyulmuş. Şimdi bütün millet düş- manlarının içerde hainlerin göz diktikleri bir vatanımız, himayesiz dinimiz, sahipsiz ahlakımız var.

Türkiye'nin bugünkü şartları altında temel mesele bütün milliyetçi cephenin milletin devle- tin ve mübarek dinimizin korunması mücadelesinde birleşmelerinden ibarettir. Vatan, millet, din ve devletin içinde bulunduğu bu durum bütün milliyetçileri birleştirmelidir. Kanaat ihti- lafları ve anlayış farklılıklarını düşmanlığa dönüştürmeğe çalışanların bizzat düşmanların ajan- ları olduğu unutulmamalıdır. Bütün milliyetçi- ler bugün millet düşmanlarına karşı birleşmenin şart olduğuna inanıyorlarsa bunu lâfla değil biz- zat fiille isbat etmelidirler. Milli cepheyi parça- lamaya çalışan yahudi, mason uşağı hainler orta- ya çıkarılmalıdır. Millet düşmanlarının iğrenç if- tiralarıyla milli cepheyi darbeleyenlerin içimize kadar sızmış münafık, ajanlar olduğunu bilmeli- yiz. Bütün milliyetçiler tek bir hedefte birleşme- lidir. Açık düşmana karşı mücadelede..

Milli mücadelemizin hedefi, beynelmil el ya- hudiliğin ve ortaklarının devlet ve millet haya- tındaki tahakkümünü yıkmak emperyalizme son vermek olmalıdır. Hedef açık olarak beyan edil- meden halkın mücadeleye iştirak mümkün de- ğildir. Atalarımızın şerefli hayatına layık bir ya- sayışı hakim kılmanın yolu, milletimizi iktisadî, (Devamı 14. sahifede)

Ziraat Fakültesi öğrencisi Süleyman Özmen.. «Allah yolunda öldürülenler için ölümlerdir deme- yiniz. Onlar diridirler. Fakat siz bilemezsiniz.»

—Ayet—

KOMÜNİZM HALKIN DESTEĞİNDEN MAHRUMDUR

Geçtiğimiz hafta, Türkiye'de devlet ve millet hayatını tehdit eden, sone erdirmeye yönelen bir ihanet haftası tertip edilmişti. Beynelmel yahudiliğin usakları tarafından tertip edilen bu haftaya «Bağımsızlık Haftası» adını takmışlardı.

Bu hafta, üniversitede bıkmılık veren boykotlar, kallesçe dövülen, şehit edilen milliyetçiler, yaralanan müdürler, tartaklanan profesörlerle yepyeni bir şekle girmişti. Beynelmel Yahudiliğin iğrenç tazyik aleti olan komünizm, Türkiye'de millete, milletin üniversiteye okuma ya gelen çocuğuna karşı alçakça sabotajlara girişmişti. Böylece devam eden terör hareketleri hiç kesintiye uğramadan hâlâ devam etmektedir. Himayesiz millet ve milletin ölüm çukuru- nu kazmaya çalışan gayri milli basın, gayri milli teşkilatlar milleti bir iç harbin uçurumuna itmeye çalışıyorlar. Millet hayatını yok etme ve yönelen komünist hareketlerini gençlik hareketi olarak takdim ediyorlar. Komünistlerin bütün hareketleri açıkken, gayri milli basın ve politikacılar tarafından himaye edilen komünist çığırkanlar milli duyguları sömürme taktiklerini uygulayarak hafta sonu aynı adla «Bağımsızlık Mitingi» diye bir de miting tertip ettiler.

KOMÜNİSTLERE HALKIN CEVABI

Yahudi uşağı komünistler mitinge çok büyük önem veriyorlardı. Bir haftadır devam ettikleri faaliyetlerinin neticelerini bir kitle mitingi ile toplamak istiyorlardı. Bu gaye ile 23 Mart 1970 Pazar günü Beyazıt Meydanında bir miting ve yürüyüş yapmağı kararlaştırdılar. Beynelmel Yahudilik, Hristiyanlık ve bunların içimizdeki ajanları masonlar-Komünistler tarafından ser veti çalınan halk mutad alışverişi için Beyazıt Meydanını doldurmuştu. Her pazar günü Beyazıt Meydanında bir pazar kurulur. Miting günü de meydan seyyar esnaf ve halk tarafından doldurulmuştu. Mitingi tertipleyen komünistler Beyazıt Meydanını dolduran halkın kalabalık olmasına bir hayli sevindiler. Ne yazık ki sevinçleri uzun sürmedi...

Komünistler arasında kavga başladı. Bir kısmı miting Beyazıt Meydanında bir kısmı da Üniversite bahçesinde yapılmasını istiyorlardı. Nihayet uzun münakaşadan sonra meydana olmasına karar verdiler. Bir gurup komünist üniversite bahçesinden bayatlamış sloganlarla meydana geldiler. Halkın kendilerine zerre kadar alâka göstermediğini görünce itler gibi kuyrukla rına baka baka içeriye girmek mecburiyetinde kaldılar. Öyleki, halk yüzünü dahi dönüp bakmadı. Günlerdir kendisine hakaretler yağdıran bu bir gurup, yahudi uşağı komüniste, bütün intikamına rağmen sükunetle cevap verdi. Ve normal alışverişine aralıksız devam etti.

FİYASKO İLE BİTEN MİTING

Halk tarafından hiçbir alâka ve destek göremeyen bir grup haham sakallı komünist üniversite bahçesinde anıtın etrafına geldiler. Bu arada dışarıya çıkılmaması için ısrar eden komünistlerle diğerleri arasında yer yer münakaşalar devam etti. Ve bunlardan bir grubu miting iştiirak etmeyerek bir kenara çekildi, ümitsiz ümitsiz kafaları önlerinde düşünmeye başladılar.

Haham sakallılar tarafından yönetilen miting içlerinden bir çoğunun para ile tuttukları belli olan yüz-yüzelli kişilik çığırkan grubu anıtın etrafında toplandılar. Milli hislerin istismarına dayanan «Anti-Amerikancı» konuşmalar yaptılar.

Emperyalizm düşmanlığı yapıyoruz diye «anti Amerikancı» hareketler yapan bu gerçek emperyalizmin kiralık usaklarının bütün gayret-

leri boşa gitmişti.

Halk tarafından hiçbir alâka görmeyen miting fiyasko ile bitti. Mitingden sonra yürüyüşe geçmek üzere üniversiteden dışarıya çıktılar Meydandaki halkın arasından geçerek caddeye kadar geldiler. Komünistleri halkın arasından geçerken görecektiniz. İt gibi korkuyorlardı. Hiç bir ses çıkarmadılar. Halkta hiçbir hareket görülmemesine rağmen polis halkın önünde emniyet tedbirleri aldı. Böylece bir grup Yahudi uşağı komünist, devlet eliyle himaye ediliyordu. Dikkat edilsin, bir taraftan bütün bir millet diğer tarafta millet hayatını yok etmeye uğraşan Yahudi Ermeni piçi ve bunların satılık ajanları komünistler, devlet kuvvetleri kimi kime karşı koruyorlar?

Türkiye'de judeo-grek menşeli gayri milli kapitalist sistemin arkasına gizlenmiş beynelmisel Yahudilik ve onların ön karakolları masonlar komünizmi yetiştirmeye çalışıyorlar. Dikkat et!...

Caddeye kadar gelen komünistler burada sra oldular ve bağırmağa başladılar. 500 metre kadar yürüdüler, halk komünistlerin yürüyüşüne de itibar etmedi. Böylece komünistler yürüyüşü de iptal etmek mecburiyetinde kaldılar Halbuki programlarına göre yürüyüş adliye de son bulacaktı. Bozuk şiveli ve haham sakallı bir «Arkadaşlar miting bitmiştir dağılalım» diye anons etmeye başladı. Halbuki mitingin bittiğini miting yerinde yani Üniversitenin bahçesinde haber verebilirdi. Caddeye kadar gelmeye ve orada haber vermeye ne lüzum vardı? Bütün millet şunu gördü ki gayri milli basının «Üniversite gençliği,» «Devrimci gençlik» diye lanse etmeğ çalıştığı komünist çığırkanların sayısı yüzü geçmiyordu. Bunları idare edenlerin başında yahudi, ermeni çocukları dikkati çekiyordu. Gülerce çığırkanlık yapan komünistler halkın desteğinden mahrum olduklarını bir daha görmüş oldular.

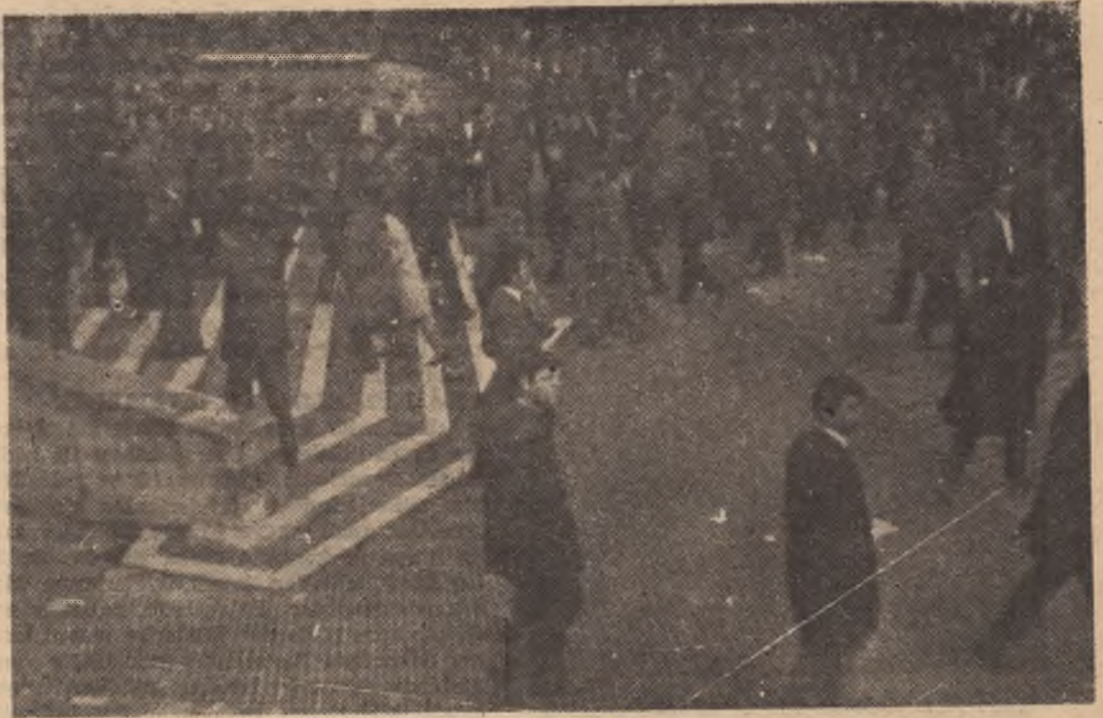
KOMÜNİZM DAİMA KUVVET KULLANIR

Komünizm daima kuvvet kullanarak iktidara gelme ve kuvvet kullanarak iktidarda kalma taktiğidir. Rusya'da Çarlığın yıkılışını ve muhalif grupların yok oluşunu temin etmek için,

silahlı halk birliklerini kullanmıştır. Binaenaleyh komünizm daima halkın gücüne muhtaçtır. Halkı kandıramayan bir komünist hareket başarıya ulaşmak bir tarafa maceradan ileriye gidemeyecektir. Çünkü komünist stratejisi halkın bizzat gücünden istifadeye bakar. Lenin «demokratik inkılabı tam bir hale getirmek hususunda, proleterya sevk ve idare etmelidir. Köylü kitlesini, otokrasinin muhalefetini ezecek ve burjuvazinin muhtelif cihetlere temayüllerine set çekecek surette kendisine bağlamalıdır» der. Komünistler yukarıdaki stratejiyi Türkiye'de gerçekleştirmek hayalindedirler. Komünistlerin «halk savaş, halk ordusu, halk mahkemesi» vs. gibi sloganları aslında komünist stratejisine uygun olarak ortaya atılmış, parolalardır. Bütün komünist memleketlerde hep aynı sloganlar kullanılmış ve kullanılmaktadır. Türkiye'de komünist hareketler bizzat hadiseler göstermiştir ki, hiçbir zaman halkın desteğini kazanamamış ve kazanamayacaktır. Halk kendi düşünce ve ideolojisine temelden zıt olan komünizmi bir gün kendi eliyle imha edecektir Türkiye'de, kendi imanının rehberliğinde teşkilâtlanan ve gerçekten milli kadroların yürüttüğü milli mücadele ile komünizm imha edilecektir. Yakın tarih buna şahit olacaktır.

Bugün komünizm, beynelmisel mason iktidarının himayesinde ve devlet kuvvetlerinin nisbeten felce uğramış vaziyetinden istifade ile çığırkanlığa devam etmektedir. Bu şirretlik ve milletin bütün milli değerlerinin istismarcılığı, bizzat halk tarafından bertaraf edilecektir. Bunu komünistler de gayet iyi bilmektedirler.

Bugün Türkiye'deki komünist hareketlerinin gayri milli kuvvetler tarafından yürütüldüğü herkes tarafından bilinmektedir. Buna rağmen sosyalizmin sahte sloganlarına kanarak millete ihanet içerisinde olanlar, gittikleri meşum yoldan dönmelidirler. Eğer gerçekten satılık değiller ve milletin ızdırabını gerçekten hissetmeleri hususunda samimi iseler, milletin millet düşmanlarına karşı yürüttüğü milli mücadelede yerlerini almalıdırlar. Aksi takdirde bütün millet düşmanlarının uğradıkları kötü akıbet kendilerinin de beklemektedir.

Pazar günü mitingde komünistlerle halkın arasındaki mesafeyi görüyorsunuz. Milletin bakışlarından korkan komünistler, korkularından Üniversite bahçesine sığınmışlardır.

ZİRVE KONFERANSI İSLAM MİLLETLERİNİ TEMSİL EDİYOR MU?

20. Asrın ortalarında İslâm Ülkelerinde bazı uyanış hareketleri görülür. Artık kendilerini buhran içerisine iten sebepler araştırılmaya başlanır. Bir takım sebepler bulunur ve çözüm yolları teklif edilir. Bu zamanda, beynelmilel kuvvetlerin baskıları farkedilmekte ve millet varlığının korunması mücadelesi şuurlanmaktadır. Bunun için Doğu ve Batı blokları karşısında üçüncü bir blok teşekkül ettirme zarureti herkes tarafından kabul edilmektedir. Bu fikir yavaş yavaş geniş halk kitlelerine mal olmaya başlayınca İslâm Ülkelerindeki iktidarlar, halkın zorlaması karşısında, politikalarını bu yönde geliştirmek mecburiyetinde olduklarını hissederler. Ama beynelmilel kuvvetlerin hakimiyeti bu iktidarların iliklerine kadar işlemiştir. Her şeyden önce, bunlar, bağlı bulundukları milletin ideolojisinden ya bihaberdirler, ya da ona sırt çevirmişlerdir. Kendilerini bir ideolojinin emrine verememiş, düşman olduğu devletlerin sistemlerine milleti takdim etmiş, bunun neticesinde de emperyalizmin jandarması durumuna düşürülmüşlerdir. İktidarı ellerinde bulunduran bu insanlar, düşmanlar karşısında sağlam hedefler tayin edememiş, nereye yürüdüklerini, niçin gayret sarfettiklerini bilemeyen insanlardır. Neye hizmet ettiklerini, neyi, niçin tahakkuk ettirmek istediklerini bilmemektedirler. Kendilerini «nevzuhur» (birden bire meydana çıkmış) devletçikler kabul etmekte; sanlı bir tarihi hiç nazarı itibare almak istememektedirler. Politikalarının köklerinin tarihin derinliklerine uzanmış olduğunu bilmez görünmektedirler. Adeta kendi tarihlerinden korkmaktadırlar. Aralarındaki tarihi bağlar yerine suni bağlar icad etme arzusu göstermektedirler.

DÜŞMAN POLİTİKASI ASIRLIK İNTİKAMDAN DOĞMUŞTUR

Halbuki, İslâm ülkelerinin karşısındaki düşmanlar, daha değişik bir politika tarzını benimsemişlerdir. Önce tesbit etmek lazımdır ki; düşmanın siyasi görüşleri günlük meselelerden çık-

mamakta, tarihi bir tekâmülün neticesinde teşekkül etmektedir. Beynelmilel Yahudilik ve Hristiyanlığın politikaları artık bellidir. Beynelmilel Yahudiliğin politikası 5000 yıllık bir maziye sahiptir. Bütün hedeflerini muharref Tevrata dayamıştır. Hristiyanlık ise, 20. asırdan beri mücadelesi ile gayelerini belli etmiştir. Gayelerini bu iki ideolojik gücün hedefleriyle birleştiren veya bu iki ideolojik gücün maşalığını yapan devletlerin durumu da bundan farksızdır. Mesele Rusya'nın Çarlık zamanındaki politikası ile bugünkü politikası arasında fark yoktur. Almanya'nın «7 B» projesi uzun bir maziye sahiptir. İngiltere'nin ve Fransa'nın politikası tarihi tekâmüllerinin bir parçasıdır.

Böyle asırlık politikalar karşısında cılız, güçsüz ve hiç bir ideolojiye dayanmayan politikalar tutunamaz, çöker. Kaldı ki daha İslâm Ülkelerindeki devletlerde DOST - DÜŞMAN lâyikliği fikri teşekkül etmiş değildir. Düşmanın uzun zamandan beri yaptığı propagandalar neticesi dostlar arasında düşmanlıklar, meydana getirilmiş ve düşmandan dost edinme gibi zararlı bir yola başvurulmuştur. En can alıcı meselelerde dahi ideolojik düşmanlarla senli benli olmanın tehlikesi düşünülmemiştir. İslâm ülkeleri arasındaki yakınlaşmalarda da aynı gafletin hattâ ihanetin tesirini görmemek mümkün değildir. Bu hususta son devirlerde yapılan ittifaklarda açıkça görmek kabildir.

İSLAM MİLLETLERİNİN DEJENERE EDİLEN BİRLEŞME HAREKETLERİ BAĞDAT PAKTI VE CENTO ÇIKMAZLARI

İslâm Ülkelerinin yakınlaşmalarına karşı düşman devletlerin politikası iki şekilde gelişmiştir.

1— Eğer mümkünse yapılacak bu ittifakları durdurmak, bunlara mani olmak veya işlemez hale getirmek.

2— Eğer ittifakları durdurmak mümkün olmayacaksa kendisi de ittifak içinde bulunmak suretiyle, bu yakınlaşmaları kontrol altına almak.

İşte İslâm Ülkelerinin yirminci asırdaki ittifaklarında hep bu ihanet politikasının tecellî ettiğini görürüz.

Yine aynı durumu Bağdat Paktında müşahade edebiliriz. Türkiye, İran, Irak ve Pakistan arasında ittifak kurulmak istenir. Müşterek hareket tarzları tesbit etme yoluna gidilir. Ama İngiltere bir yolunu bulur ve Bağdat Paketi içinde yerini alır. ABD durumu ise hem CENTO' da, hem de BAĞDAT PAKTI'nda aynıdır. O, İslâm ülkelerinin bu ittifaklarını kontrol altında bulundurmak için her ikisine de müşahid olarak katılır. Bunun neticesinde İslâm Ülkeleri, düşman bloka, Beynelmilel Hristiyanlığa veya yahudiliğe karşı tesirli bir hareket tarzı tesbit edemezler. Çünkü tesbit ettikleri kararlarda Beynelmilel Hristiyanlık ve yahudiliğin temsilcileri Amerika ve İngiltere hazır bulunmaktadır. Bu iki devlet, İslâm ülkeleri ittifakında bir körbar sak vazifesi görmüş; gerektiğinde ittifakı işlemez hale getirmek için icab edeni yapmaktan çekinmemiştir.

İSLAM ÜLKELERİ VE İKTİDARLAR

Bugün bir kısım İslâm ülkelerindeki iktidarlar da politikalarını Rus politikası ile birleştirmiştir. Beynelmilel hristiyanlık ve yahudilik İslâm milletlerindeki iktidarlardan bir kısmını Amerika, İngiltere ve Fransa ile diğer kısmını da Rusya ile kontrolü altına almıştır. Bu arada ise İslâm milletleri kendi iktidarlara hiç güvenmemektedirler. İktidarlara, milletler arasında bir uçurum vardır. İktidarlar mason localarının dolayısıyla Beynelmilel yahudiliğin emrine âmâdedir. Bununla beraber milletler, devamlı kendi iktidarlarını kurmaya doğru hızla ilerlemektedirler. Hiç olmazsa mevcut iktidarlara mil-

Suudi Arabistan Kralı Faysal

li bir politika takip etmeye zorlamaktadırlar. Bu âmillerin tesiriyle yeni ittifaklar kurulma yoluna gidiliyor. Bunlardan birisi de 1969'un Eylülünde yapılan RABAT ZİRVE KONFERANSI'dır.

Türkiye ile beraber 24 devletin katıldığı Rabat Zirve Konferansı bir takım yakınlaşmalara sebep olduysa da, alınan kararlar ve bu kararların tatbikatı yönünden istenen neticeyi vermemiştir. Alınan kararlardan hiç birisi meseleye köklü bir tarzda bakan ve çözüm yolu getiren kararlar olmadığı gibi tatbikat sahası da bulamamıştır.

İSLAM KONFERANSINA KATILAN AJANLAR

Konferansa Lübnan'ın Cumhurbaşkanı Charles Heleu da katılmıştır. Charles Heleu, konferanstan sonra Vatikan'da geçmiş ve konferans neticelerinden Papa VI. Paul'u haberdar etmiştir. Böylece Beynelmilel hristiyanlık kolaylıkla konferansı teftiş edebilmiştir. Ayrıca alınan kararlardan bir tanesi de, İslâm milletlerindeki milletten kopmuş iktidarların Orta-Doğu meselesinde ümitlerini kime bağladıklarını bize açıkça göstermektedir. Karar şudur:

«Amerika, Rusya, İngiltere Fransa arasında Orta-Doğu barışı için sarfedilen gayretlerin desteklenmesi...»

Böylece Orta-Doğu meselesi, gizli anlaşmalarla Orta-Doğu'yu kendi aralarında parsellemiş olan dört zalim kuvvete, bizzat kendi sahipleri tarafından teslim edilmiş oluyordu. İdeolojik düşmanlara, kimi gafil kimi hain temsilciler eliyle kendi varlığımızı teslim ediliyordu. Kıbrıs meselemizde çözüm yolunu Birleşmiş Milletlerden beklediğimiz gibi.

İHMAL EDİLEN TEMEL MESELELER

Ayrıca şu hususu da belirtmek icabeder. Zirve konferanslarının daimî bir müessese haline gelmesi, konferansa katılan delegelerin büyük bir kısmı tarafından istenmemekte, hele konferansın topladığı devletler arasındaki ideolojik bağlardan hiç bahsetmemeyi prensip addetmektedirler. Eğer Konferans daimî bir müessese haline gelirse yakınlaşmaların daha da artacağından ve ideolojik bir mahiyet kazanacağından korkulmaktadır. Bunun için, daimî bir sekreterlik tesisinden son derece kaçınılmaktadır. Rabat Zirve Konferansında alınan kararlardan birisi de «konferansın tekrar Mart ayında toplanması» idi. (Devamı 14. sayfada)

İslâm milletlerinin başlarına yerleştirilmiş kukla idarecilerden ikisi..

komünist dünyası

KOMÜNİZM

YIKILIŞIN EŞİĞİNDE

Mecmuanızın bundan evvelki sayılarında, «Kapitalizm ve Komünizm gibi sistemler, sion emperyalizminin birbirine zıt gibi görünen yüzleridir.» gerçeğini göstermiştik.

Yakın tarihimizde bu iki zulüm sisteminin yıkılacağı gün gibi aşikardır. Bir Sovyet yazarı olan Andrei Amairik konumuzla ilgili olarak görüşlerini şöyle belirtiyor:

«Komünizm'in yıkılışı önlenemeyecektir. 3. Roma İmparatorluğunun günlerinin sayılı olduğunu kesinlikle söyleyebilirim.»

Amairik'in, 3. Roma İmparatorluğu dediği, Rusya'dır. Görülüyor ki, Rus yazarları da komünizmin yıkılmasının çok yakın olduğu görüşündedirler.

Macaristan'da milyonlarca insanın cesetleri, Çekoslovakya'da Kızılordu'nun tanklarına taşla mukabelede bulunan, bütün isteği sadece biraz hürriyet kırıntısı olan gençlerin, çığnenmiş vücutları üzerine kurulan insafsız bir sistemin uzun ömürlü olamayacağı bir gerçektir.

Kızıl Ordu'nun hâlâ kan damlayan pençeleri, el attığı her yeri harabeye çevirmiştir. Rus - Çin sınırında meskün müslüman Türk'lerin, bütün dünyaya ibret olacak şekilde katledilmeleri, hafızalardan kolay kolay silinemeyecektir. Keza Avrupa milletleri de, Kızılordu'nun pençesinin çekip götürdüğü topraklarını hâlâ unutamamışlardır.

«Sovyetler Birliği 1984 yılına kadar yaşayabilecek mi?» isimli eserinde Amairik, devamlı şunları yazmaktadır:

«Bugün Almanlar Klaningrad'ı, Macarlar Transkarpatya'yı, Romanya Beserabya'yı ve Polonyalılar Lvovile Vilna'yı unutmamışlardır.»

RUS - ÇİN SAVAŞI BAŞLAMAK ÜZERE
Komşu iki komünist devlet Rusya ve Çin arasında, hudutsuz ve korkunç bir savaş olacak gibidir. Nitekim Der Speigel'in bir haberine göre «General Powel Syrjanow kumandasında Sovyet sınır askerleriyle Çinliler arasında sınır yüzünden en az 5000 çatışma ve olay kaydedilmiştir.»

Rusya ve Çin çatışmaları hakkında Amairik'te yukarıdaki ifadeleri kuvvetlendirici ifşaatlarda bulunuyor:

Fransız komünist politbüro üyeliğinden atılan 36 yıllık komünist Roger Garaudy.. O da Brejnev ve Alexi Kosigin'i «Köle Komünist» istemekle suçlamaktadır.

«Rusya ile Komünist Çin arasında, en geç 1976 yılında kanlı bir savaş patlak verecektir. Rusya bu savaşta kendi nükleer silahlarını kullanmağa cesaret edemeyeceği içinde, Komünist Çin topraklarında eriyip gidecektir.»

SUSLOV VE ŞELYEPİN, BREJNEV'İ İTHAM EDİYORLAR

Rusya'da huzursuzluğun bütün şiddetiyle hissedildiği artık örtbas edilememektedir. Geçen pazar günü ajanslar, Sovyet Komünist Partisi siyasi büro üyesi Suslov ve Şelyep'inin tasfiye edileceklerine dair haberler vermişlerdi. Bilindiği gibi Sovyet Komünist Partisi 1. Sekreteri Brejnev ve Başbakan Kosigin'le mezkûr şahıslar arasındaki ihtilâflar bir müddet önce başlamıştı. İhtilâf bütün çabalara rağmen giderilemeyince Suslov, sâkin bir taşra hayatı yaşamaya mecbur bırakılmıştır. Aynı olay sabık Başkan Kruşçev'in başına da gelmişti. Şelyepin'in ise hastalığı bahane edilmiş, kendisi istemediği halde görevinden zorla affedilmiş, siyasi faaliyete bundan böyle katılamayacağı bildirilmişti.

Sovyetler Birliği'nde süregelen huzursuzluk, birçok yazarın sürgüne gönderilmesiyle yeni bir safhaya girmiş bulunmaktadır. Anatoly Kuznetsov sürgüne gönderilmiş, Alexander Solzenizn ise sürgünle tehdit edilmiştir.

GARAUDY KOMÜNİST PARTİSİNDEN NİÇİN ATILDI?

Sovyet Komünist Partisindeki kaynaşma, Fransız Komünist Partisine de sıçramış bulunmaktadır. Partinin politbürosunda görevli Roger Garaudy, partiden atılmıştır. Garaudy, Brejnev ve diğer Sovyet liderlerini ağır şekilde suçlamaktadır. «Garaudy Brejnev ve Kosigin'in Sovyet boyunduruğundan kurtulmak isteyen bütün komünist partileri, cezalandırmakta tereddüt etmediklerini» belirtmiştir. Ayrıca partiden ihraçının, Sovyetlerin baskısıyla olduğunu belirtmiştir.

Roger Garaudy, 36 yıl uluslararası komünist teşekküllerinde ön saflarda yer almıştır. İtalya Komünist Partisinin Moskova'nın peyki olmamak için mücadele ettiğini belirten Garaudy şöyle demektedir:

«Rusya, kendisine körü körüne bağlılığı kabul etmeyen bütün komünistleri çeşitli şekillerde cezalandırmaktadır.»

Garaudy'un hiç beklenmeyen bu ifşaatları Brejnev'i son derece kızdırmıştır. Ne var ki Garaudy'nin bu sözleri gerçektir ve Rusya kendisine mutlak sadakat istemektedir. Yakın tarihte cereyan eden çok hadiseleri bunun en açık misalidir.

Pravda gazetesi Garaudy'nin bu ifşaatları karşısında ilkin ne yapacağını şaşırmıştır. Daha sonraları ise, sert hücumlara geçmiş ve Garaudy'yi ihanetle suçlamıştır. Ve Türkiye'deki komünistler Garaudy hadisesi dolayısıyla hızlanan parçalanmayı mümkün olduğu kadar gizlemeğe ce belirliyor. 23 Mart 1970 tarihli Time' bu hususta şöyle yazmaktadır:

«Üç politbüro üyesi - ideolog Mikael Suslov, İşçi sendikaları lideri Alexandr Şelepin ve Başbakan yardımcısı Kiril'i Maziro, Sovyet ekonomisindeki çöküntüden dolayı parti başkanı Leonit Brejnev ve Alexi Kosigini ayıplayan bir mektup gönderdiklerini «Royter» bildirmiştir.

Moskova'dan gelen haberlere göre, Brejnev aralık ayında Merkez Komite içtimaı esnasında, kendisini tenkidlerden kurtaramamıştır. Suslov'un açıktan açığa Brejnev'i tenkit ettiği haberleri vardır. Gelecek ay Lenin'in doğum günü kutlanacaktır. Sovyet liderleri ahenksizlikten son derece korkmaktadırlar. Nisandan sonra durum değişebilir.»

Bir zamanın ideolog ve samimi yoldaşları Suslov, Şelepin ve Brejnev arasında sert çatışmalar olmaktadır. Brejnev'in bu çatışmadan ka-

Yoldaşları Suslov ve Şelepin tarafından şiddetle tenkid edilen Sovyet Komünist Partisi 1. Sekreteri Leonid Brejnev.. Brejnev'in kendi arkadaşları tarafından tenkidli komünizmin yıkılmakta olduğunu göstermektedir

ıp çıkması kuvvetle muhtemeldir. Ancak Sovyet Komünist Partisindeki huzursuzluğun hiç beklenilmeyen bir anda sürpriz sonuçlar doğuracağı muhakkaktır.

TÜRKİYE'DE DE KOMÜNİSTLER PARÇALANIYOR

Aynı kaynaşmalar Türkiye'de de devam etmektedir. TİP'in parçalanmasından sonra da Ant ile Türk Solu arasındaki didişme durmamıştır. Bütün bunlar bir yana, Aydınlık'çı, Proleter Devrimci Aydınlıkçı gibi gruplar'da hemen tahrur etmiştir. Bölünmeler bütün hızıyla devam etmektedir. Bizim Radyo Türkiye komünistlerine taktik verirken, açıkça, Mihr' Beili'ye şiddetle çatmaktadır. Velhasıl dünya komünist partileri arasındaki bölünmeler Türkiye'de de kendini göstermektedir.

KAPİTALİZM VE KOMÜNİZM YIKILACAKTIR

Tarihin şahadeti ile sabittir ki, 1917 Bolşevik ihtilâli bizzat ihtilâli yapanların başını yemiştir. Trotsky, Kamenev, Zinoviev, Rykov, Bukharin gibi ihtilâlin yapılmasını sağlamış olanlar kurşuna dizilmiş Tomskey intihar etmiş, Aksnis, Blukher, Yezhov, Krylenko gibi şahıslar kaybolmuştur.

Komünizm'in girdiği daha bir çok ülkede bunun misallerine rastlamak son derece kolaydır. Bulgar Başbakan yardımcısı Kostov kendi arkadaşları tarafından Troçki taraftarı olmakla suçlanarak silinmiştir. Bir zamanlar Romanya başbakan yardımcılığı ve hariciye vekilliği yapmış, Stalin'e her istediği anda telefon edebilmek imtiyazına sahip olan komünistlerin kuvvetli kadını Anna Bauker, bizzat Stalin tarafından tasfiye edilmiştir.

Komünizm'in iğrenç baskısı, komünizmin iç ihtilâflarla parçalanmasına mani olamayacaktır. Zira komünizmin bünyesi sakattır. Yanlış bir fikre dayanmaktadır. Hatırlanacağı gibi Çin'de bir çoban, «Mao'nur fotoğrafını koyunları yedi» diye 25 yıla mahkûm edilmiştir. Bu kadar adi ve gülünç cezalar hâli, komünizm'in baskı metodları sayesinde devam ettiğini göstermektedir. Ancak insan ve eşyanın fitratı ile tam bir tezat teşkil eden bu baskı metodlarının devamı düşümlenemez. Uyanan milletlerin, hürriyet istekleri ne Rus ay'ısı ne de Amerika maymunu tarafından gemlenebilir. Tarihin uğuldayan akışı, milletlere gerçek hürriyeti beraberinde getirecektir.

31 MART

TAKDİM

Aradan altmış yıl geçmesine rağmen 31 Mart, milletimize gerçek maniyetiyle anılmayan, açıklanmayan meselelerden biri olarak kalmaktadır. Halbuki 31 Mart'ın gerçek yüzü ile bilinmesi millet hayatının devamı, bitmez tükenmez ıstıraplarımızın dinmesi ve her şeyden önce kardeş kavgasının son bulması bakımından çok önemlidir.

31 Martla beraber millet hayatı bitmez tükenmez bir ıstırapın içine yuvarlanmış, her karış toprağı ecdadımızın mübarek kanı ile yoğrulmuş olan vatan parçaları teker teker elimizden çıkmış, Yahudi, Ermeni, Rum, Bulgar gibi asırlar boyu milletimizin can düşmanı olmuş gruplar millet hayatına suikastler yapabilmış, ve 600 yıllık şerefli bir maziye sahip «ebed müddet» dev bir imparatorluk 31 Marttan sonra kısacık bir zamanda parçalanmış ve yokolmuş; öyle ise 31 Mart; millet hayatımızın kesin bir dönemeci demektir. Ve bütün çıplaklığı ile bilinmelidir.

İslâmdan evvelki kin ve intikam duygularını körükleyerek, müslüman «Evs» ve Harezec kabilelerini birbirine düşüren Yahudi Sas Bin Kays'tan 31 Mart failerinden Yahudi Emanuel Karasso, Metr Salem, Sakakini, Sandonski ve dönme Cavidler'e kadar gelin.. Göreceksiniz ki, tarih boyunca müsbet her hareket, beynelmilel Yahudilik ve Onun masalaları tarafından daima ya yolundan saptırılmak istenmiş veya darbelenmek istenmiştir. Milletimizin başına gelen felâketlerin çoğunda beynelmilel Yahudiliğin parmak izlerini tesbit etmek her zaman için mümkündür. Yahudi Abdullah İbni Sebe'nin, Yahudi Hasan Sabbahların temiz akıdemizi yıkmak ve muharref Tevrat akidesini dikmek için vaktiyle giriştikleri ihanetler bu kırılmalı parmakların izlefinde dir. Fatih'i Edirne'de zehirleyen Yahudi doktor Yakup Hamo'nun, Yahudilerin Türkiye'ye yerleşmelerinde önemli rolü olan Hurrem Sultan'ın kalplerimizde açtıkları yaraların izleri hâlâ kapanmadı.

1897 yılında İsviçre'nin Basel şehrinde toplanan beynelmilel Yahudi kongresi, Osmanlı imparatorluğunun mutlaka yıkılması gerektiğini kararlaştırdı. Yahudiliğin bu kesin kararından sonra Osmanlı imparatorluğu'nun yıkılışı adım adım ilerledi. 1905 bomba hâdisesi, 1908 ikinci meşrutiyet ve nihayet 31 Mart 1909, beynelmilel yahudiliğin katetmiş olduğu büyük merhaleler oldu.

31 Mart'ın hazırlanmasında Amerikan Yahudisi Jakob Schiff'in kucak kucak para döktüğü bilinen bir gerçektir. Banker Jakob Schiff 1917 Rus komünist ihtilâlini de milyonlarca lirası ile besleyen adamdır. (1)

Haçlı sürüleri asırlar boyu İstanbul'u işgal etmek, ideolojimizi yıkmak için çalışmıştı. Millet düşmanlarının milleti yoketmek için tertibettikleri 31 Mart isyanı akabinde, Jakob Schiff'in parası ile besenen Haçlı Ordusu «Hareket Ordusu» maskesi altında İstanbul'a girdi.

1909 Nisanında İstanbul'a giren Hareket Ordusu en amansız bir şekilde katliama girişti. Suçlu suçsuz demeden insanları kurşuna dizdiler. Öldürdükleri binlerce millet evlâdının cesetlerini arabalarla taşıtıp, açtıkları çukurlara gömdüler. İstanbul'a birkaç koldan giren bu ordunun zulmü anlatmakla bitmez. Hareket ordusu'nun 11. Suvari alayı Fatih civarını işgal etti. İşgalciler etrafı yakıp yıktıktan ve yağma ettikten sonra silahlarını Fatih Camiine çevirdiler. Fatih Camii'nin duvarlarındaki kurşun izleri hâlâ bellidir. Dünyada, Yahudilerin, Hristiyanlardan ve onların masalalarından başka camilere düşman olan kim vardır? Milletimize düşman olanlardan gayri milletin mabedinde kim düşman olur? Fatih Camii'nin kurşunlanması bize 31 Mart'ın ve onun gerçek tertipçileri beynelmilel güçlerin çirkin yüzlerini açıklar. Gerçekte o kurşunlar milletin seven her millet evlâdının kalbine, saplanmış demektir. Yaralarımız hââ sızlamaktadır. Beynelmilel siyonizm ve onun kör aletleri ve ihanetleri bilinmedikçe bu sızlar dinmeyecektir.

31 Mart vesilesi ile milletin değerlerine kovalar dolusu çamur atanlar, her millî uyanışı gericilik damgası ile damgalayanlar ve milletin açık düşmanına cephe almayanlar, gafil değillerse mutlaka haindirler. Tarih ise hainlerin ihanetlerinin cezasını er geç görüklerine şahittir. Hele bir 31 Martlar anlaşılsın. Millete hazırlanan suikastler bilinsin.

İşte o zaman köleleştirilmek istenen, ideolojisinden koparılmak istenen ve tamamen yok edilmek istenen bu millet, ayağa kalkacaktır. Dünkünden daha sağlam bir imanla ayakta dur. Millet düşmanları istese de istemese de millet, etrafını saran karanlık oyunları iyice görecektir ve tarihine layık olacaktır.

(1) İhtilâllerin Kanunu. André Joussain — Prof. Hamdi R. Atademir. Selçuk yayınları Shf: 118.

MİLLETTEN GİZLİ

31 MART

93 Harbinin baş mes'ulü ve azgın bir İngiliz ajanı, sahte demokrasi kahramanı Mithat Paşa

Aradan 60 yıl geçmesine rağmen II. Meşrutiyet, milletimize gerçek mânâsıyla anlatılmayan meselelerden biri olarak kalmaktadır. Halbuki II. Meşrutiyetin gerçek yüzü ile bilinmesi millet hayatının devamı, bitmez tükenmez ızdıraplarımızın dinmesi ve herşeyden önce kardeş kavgasının son bulması bakımından çok önemlidir.

Bir çok kimseler beşeri hadiselerin ideolojilerin çarpışma ve çatışması sonucu olarak vukua geldiğini bildikleri halde, bu gerçek izah tarzından daima kaçınmışlardır. Meseleleri başka sebeplere bağlamış suni izah tarzları ortaya atmışlardır. Şimdiye kadar II. Meşrutiyeti izaha yeltenenler az veya çok yukarıda belirttiğimiz hatalı yolu tutmuşlardır.

Biz hadiseleri izah ederken «dinamik tahlil metodu» nu takip edeceğiz. Ta ki, diğer bütün yanlış tahlil metotlarından sakınıp meseleyi karanlıklarda boğmayalım.

Eğer cereyan eden bir hadise varsa mutlaka onun cereyan tarzı, zamanı ve faileri vardır. Failerin iyi tespiti hadiseyi aydınlatacak en aydınlatıcı ışıktır. Faillerinin ideolojileri metot ve stratejileri iyi bilindikten sonra olayın doğru izahını yapmak mümkün olur.

II. Meşrutiyetin ilanı yıllarında Osmanlı İmparatorluğunu, komşularını, meşrutiyeti hazırlayan ortam ve kuvvetleri, bu kuvvetlerin imkân ve ideolojilerini en ince noktalarına kadar bilmedikçe bu önemli hadiseyi anlamaya ve ondan ibret almaya imkân yoktur.

Mademki II. meşrutiyetin ilânıyla beraber millet hayatı bitmez tükenmez bir ızdırabın içine yuvarlanmış.

Mademki II. meşrutiyetin ilâmıyla beraber; Bosna - Hersek - Bulgaristan, Girit gibi her karış toprağı ecdadımızın mübarek kanı ile sulanmış olan vatan parçaları elimizden çıkmış.

Madem ki II. Meşrutiyetin «Meclis-i Mebusan» ında icrayı faaliyete başlayan mebusların yaridan fazlası Yahudi, Ermeni, Bulgar, Sırp gibi asırlar boyu milletimizin düşmanı olan, fırsat buldukça kanımızı emmekten kaçınmayan milletlere mensuptu.

Ve mademki 600 yıllık şerefli bir maziye sahip koskocaman bir imparatorluk 1908 den sonra 10 yıllık meşrutiyet devresinde parçalandı ve yıkıldı, öyle ise 23 Temmuz 1908 de ilân edilen II. Meşrutiyetin millet hayatındaki rolü çok büyüktür. Öyle ise 60 yıldır dış yüzü habire kalaylanan bu nesnenin içine bakıp oradaki ihanetleri, felâketleri velhasıl her türlü rezillikleri teker teker görelim.

II. Meşrutiyeti tahlil ederken hiç olmazsa 1890—1911 yılları arasındaki önemli hadiselerin ve meşrutiyeti hazırlayan aktif kuvvetlerin bilinmesi gerektiğine inandığımızdan tahlilde buna göre kronolojik bir sıra takip edip 1890—1911 arasındaki zamanı üç devreye ayıracağız.

- 1—) 1908 den evvelki devre
- 2—) 1908 yılı
- 3—) 1908 den sonraki devre.

TAKDİM

Aradan altmış yıl geçmesine rağmen 31 Mart, tılmayan, açıklanmayan meselelerden biri olarak kalıyüzü ile bilinmesi millet hayatının devamı bitmez her şeyden önce kardeş kavgasının son bulması ba

31 Martla beraber millet hayatı bitmez tükenmez karış toprağı ecdadımızın mübarek kanı ile yoğrulmuş elimizden çıkmış, Yahudi, Ermeni, Rum, Bulgar gibi olmuş gruplar millet hayatına suikastler yapabilen sahip «ebed müddet» dev bir imparatorluk 31 Marttanmış ve yokolmuş; öyle ise 31 Mart; millet hayatımızın bütün çıplaklığı ile bilinmelidir.

İslâmdan evvelki kin ve intikam duygularını körrec kabilelerini birbirine düşüren Yahudi Sas Bin di Emanuel Karasso, Metr Salem, Sakakini, Sandons Göreceksiniz ki, tarih boyunca müsbet her hareket, bırı tarafından daima ya yolundan saptırılmak istenmi letimizin başına gelen felâketlerin çoğundabeynelm bit etmek her zaman için mümkündür. Yahudi Abdü Sabbahların temiz akıdemizi yıkmak ve muharref T gırttikleri ihanetler bu kırılasi parmakların izleind Yahudi doktor Yakup Hamo'nun, Yahudilerin Türkiy olan Hurrem Sultan'ın kalplerimizde açtıkları yaral

1897 yılında İsviçre'nin Basel şehrinde toplanan manlı imparatorluğunun mutlaka yıkılması gerektiğ sin kararından sonra Osmanlı imparatorluğu'nun yık hâdisesi, 1908 ikinci meşrutiyet ve nihayet 31 Martmış olduğu büyük merhaleler oldu.

31 Mart'ın hazırlanmasında Amerikan Yahudis döküttüğü bilinen bir gerçektir. Banker Jakob Schiff yonlarca lirası ile besleyen adamdır. (1)

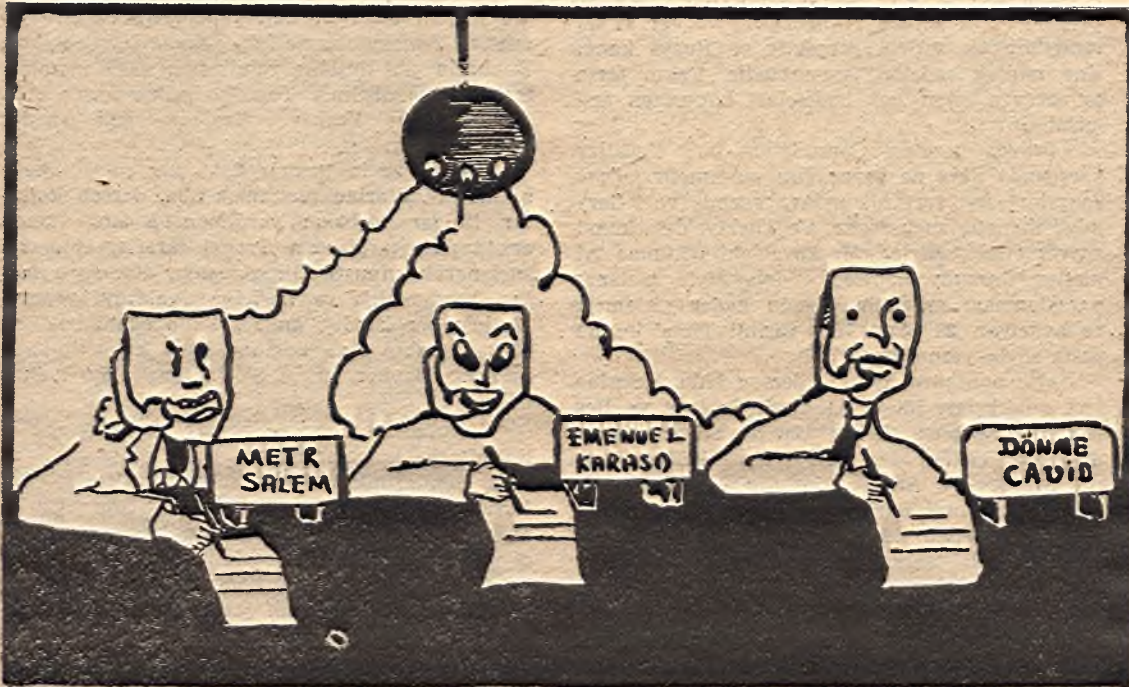
Haçlı sürüleri asırlar boyu İstanbul'u işgal etme ti. Millet düşmanlarının, milleti yoketmek için te Jakob Schiff'in parası ie besenen Haçlı Ordusu «Har bul'a girdi.

1909 Nisanında İstanbul'a giren Hareket Ord girişti. Suçlu suçsuz demeden insanları kurşuna diz evlâdının cesetlerini arabalarla taşıtıp, açtıkları koldan giren bu ordunun zulmü anlatmakla bitmez. Fatih civarını işgal etti. İşgalciler etrafı yakıp yıktı rını Fatih Camiine çevirdiler. Fatih Caminin duv dir. Dünyada, Yahudilerin, Hristiyanlar ve onların man olan kim vardır? Milletimize düşman olanlard düşman olur? Fatih Caminin kurşunlanması bize 31 beynelmilel güçlerin çirkin yüzlerini açıklar. Gerçek millet evlâdının kılbine, saplanmış demektir. Yaralar siyonizm ve onun kör aletleri ve ihanetleri bilinme

31 Mart vesilesi ile milletin değerlerine kovalar nısı gericilik damgası ile damgalayanlar ve milletin gafil değillerse mutlaka haindirler. Tarih ise hainleri düklerine şahittir. Hele bir 31 Martlar anlaşılsın. M

İşte o zaman köleleştirilmek istenen, ideolojisind yok edilmek istenen bu millet, ayağa kalkacaktır. I ayaktadır. Millet düşmanları istese de istemese de m rı iyice görecek ve tarihine lâyık olacaktır.

(1) İhtilallerin Kanunu. André Joussain —Prof. Ha Shf: 118.

Tarihin şerefi olan imparatorluğumuz Beynelmillel Siyonizmin âdi oyunları ile yıkıldı. 31 Mart hâdisesi bu millet düşmanlarının tertiplerinden biridir.

İZLENEN İHANET

MART

e rağmen 31 Mart, milletimize gerçek maniyetiyle anı-
rden biri olarak kalmaktadır. Halbuki 31 Mart'ın gerçek
nın devamı, bitmez tükenmez ıstıraplarımızın dinmesi ve
ının son bulması bakımından çok önemlidir.
ıyatı bitmez tükenmez bir ıstırapın içine yuvarlanmış, her
rek kanı ile yoğrulmuş olan vatan parçaları teker teker
ni, Rum, Bulgar gibi asırlar boyu milletimizin can düşma
a suikastler yapabilmiş, ve 600 yıllık şerefli bir maziye
paratorluk 31 Marttan sonra kısacık bir zamanda parçalan-
ırt; millet hayatımızın kesin bir dönemeci demektir. Ve

kam duygularını körükleyerek, müslüman «Evs» ve Haz-
ren Yahudi Sas Bin Kays'tan 31 Mart failerinden Yahu-
n, Sakakini, Sandonski ve dönme Cavidler'e kadar gelin..
üşbet her hareket, beynelmilel Yahudilik ve Onun maşala-
ı saptırılmak istenmiş veya darbelenmek istenmiştir. Mil-
tin çoğundabeynelmilel Yahudiliğin parmak izlerini tes-
tündür. Yahudi Abdullah İbni Sebe'nin, Yahudi Hasan
kmak ve muharref Tevrat akidesini dikmek için vaktiyle
parmakların izleindedir. Fatih'i Edirne'de zehirleyen
Yahudilerin Türkiye'ye yerleşmelerinde önemli rolü
mizde açtıkları yaraların izleri hâlâ kapanmadı.
şel şehrinde toplanan beynelmilel Yahudi kongresi, Os-
a yıkılması gerektiğini kararlaştırdı. Yahudiliğin bu ke-
nparatorluğu'nun yıkılışı adım adım ilerledi. 1905 bomba
t ve nihayet 31 Mart 1909, beynelmilel yahudiliğin katet-
ldü.

Amerikan Yahudisi Jakob Schiff'in kucak kucak para
Banker Jakob Schiff 1917 Rus komünist ihtilâlini de mil-
mdır. (1)

İstanbul'u işgal etmek, ideolojimizi yıkmak için çalışmış-
ti yoketmek için tertibettikeri 31 Mart isyanı akabinde.
n Haçlı Ordusu «Hareket Ordusu» maskesi altında İstan-

giren Hareket Ordusu en amansız bir şekilde katliama
insanları kurşuna dizdiler. Öldürdükleri binlerce millet
taşıtıp, açtırdıkları çukurlara gömdüler. İstanbul'a birkaç
i anlatmakla bitmez. Hareket ordusu'nun 11. Suvari alayı
ler etrafı yakıp yıktıktan ve yağma ettikten sonra silahla-
Fatih Camiinin duvarlarındaki kurşun izleri hâlâ belli-
stiyandan ve onların maşalarından başka camilere düş-
ize düşman olanlardan gayri milletin mabedinde kim
kurşunlanması bize 31 Mart'ın ve onun gerçek tertipçileri
lerini açıklar. Gerçekte o kurşunlar milletini seven her
mış demektir. Yaralarımız hââ sızlamaktadır. Beynelmilel
ve ihanetleri bilinmedikçe bu sızlar dinmeyecektir.
n değerlerine kovalar dolusu çamur atanlar, her millî uya-
alayanlar ve milletin acık düşmanına cephe almayanlar,
ler. Tarih ise hainlerin ihanetlerinin cezasını er geç gör-
Martlar anlasılsın. Millete hazırlanan suikastler bilinsin.
k istenen, ideolojisinden koparılmak istenen ve tamamen
ayağa kalkacaktır. Dünkünden daha sağlam bir imanla
ese de istemese de millet, etrafını saran karanlık oyunla-
ık olacaktır.

Joussain — Prof. Hamdi R. Atademir. Selçuk yayımları

1908'DEN ÖNCELERİ OSMANLI İMPARATORLUĞU

Bu devrede Osmanlı İmparatorluğun-
da meydana gelen hâdiselere yön veren ak-
tif kuvvetleri şöyle sıralayabiliriz.

- 1—) Abdülhamid,
- 2—) Ermeniler,
- 3—) Yahudiler ve mason locaları,
- 4—) İttihat ve Terâkki Adem-i mer-
keziyetçiler,
- 5—) Rusya, Fransa, İngiltere.

— II. ABDÜLHAMİD—

Saltanatı 33 yıl süren ve bir bakıma
Osmanlı İmparatorluğunun yıkılmasına 33
yıl engel olan II. Abdülhamid Han yer yü-
zünde en çok iftira edilen ve dolayısıyla ol-
duğundan çok başka türlü tanıtılan adam-
lardan biri ve belki de birincisidir.

Abdülhamid Han'ı milletimizin dış düş-
manları sevmez. Çünkü milletimiz aleyhi-
ne çevirmek istedikleri her oyunda O'nun
politikasını karşılarında bulmuşlardır. İn-
giltere, İmparatorluğu parçalamak, Hindis-
tan, Mısır, Arabistan ve diğer islâm ülkele-
rini ele geçirmek için yaptığı plân ve pro-
pagandalara karşı çıktığı için Abdülhamid'i
sevmez.

Rusya; gayri müslim tebayı istismar
edemediği için, Akdenize, Basra körfezine
inemediği gibi Balkan devletleriyle de her
zaman dostluk kuramadığı için Abdülha-
mid'i sevmemektedir. Çünkü Abdülhamid
Han'ın siyaseti Rus istek ve emellerine en-
gel olmaktadır.

Fransa da İngiltere ve Rusya gibi men-
faatlerine set çektiği için Abdülhamid'i
sevmemektedir. Öyleki Abdülhamid'in siya-
seti Rus - Fransız - İngiliz birliğini zaman
zaman parçalamış, onları birbirine düşman
yapmış ve milletimiz aleyhine birleşmeleri-
ne mâni olmuştur.

Ermeniler; millet aleyhine girişikle-
ri her sinsi veya aleni ihanet hareketinde
karşılarında onu buldukları için, hezimete
uğradıkları için, o ince politika karşısında
tutunamayıp her kıpırdanışlarının cezasını
ödedikleri için Abdülhamid'i sevmemek-
tedirler. Abdülhamid'e «Kızıl Sultan» lâka-
bını sırf bunun için uygun görmüşlerdir.

Yahudiler; Abdülhamid'i yenmeden
Osmanlı Devletini yıkamayacaklarını, Os-
manlı İmparatorluğunu yıkmadan da Yahu-
di Devletini kuramayacaklarını, T. Herzer'
in Abdülhamid'e o kadar yaltaklık yapma-
sına rağmen bir şey değişmediğini gördük-
leri için Abdülhamid'i sevmemekte mazur
olabilirler. Kan dökmeden asla hoşlanma-
yan, 300 milyonluk devletin dış borçlarını
büyük kısmını kendi servetiyle ödemek sı-
retiyle 30 bin'e indiren, 33 yıllık saltanatı
boyunca yalnız 1 kişinin idam hükmünü,
o da Seyhül-İslâmın zorlaması ile imza
eden büyük sultan Abdülhamid Han'a «Ki-
zıl Sultan», «müstebid», «israfçı», «vatan
haini», «diktatör» diye hakaret eden ger-
çek hainler ve zalimler utanmalıdır. Ne acı-
dır ki, bugün bile millî (!) eğitimden geçen
nice insan Abdülhamid'i gerçek hüviyeti
ile bilmez. Onu «Kızıl Sultan» olarak ta-
nır.

Şu bir gerçektir ki; Abdülhamid Han
50 çeşit ırktan ve değişik inançlardan mey-
dana gelmiş ve 3 kıtaya 10 milyon kilomet-
re karelik toprağa dalbudak salmış ve üs-
felik ömrünün son günlerini yaşayan bir
imparatorluğu bütün zalim devletlerin de
diretmesine rağmen 33 sene, üç karış to-
prak bile vermeden idare etmiş ve ayakta
tutmuştur.

Uydurma irtica hareketi 31 Martı fırsat
bilip, İstanbul'u baskına kalkanlardan 3.
Ordu Komutanı Mahmut Şevket Paşa...
Osmanlı ordusuna masonluğu sokan ve
komitacılığı teşvik edenlerden birisi de
bu paşadır.

Abdülhamid Han tahta çıktığında Os-
man Gazi'nin kurmuş olduğu «ebed müd-
det» imparatorluğun durumu içler acısıydı.
Yabancı kültür ve yabancı düşünce ajan-
lar, hainler ve gafiller vasıtası ile devletin
en mahrem yerlerine kadar sızmıştı. Dev-
letin hariciyesinde, maliyesinde ve diğer
müesseselerinde baş köşeyi kapıların bü-
yük bir kısmı beynelmilel güçlerin ajanla-
rıydı. Bir haham çocuğu (2) Mithat Paşa
ve onun yolundan giden hainler Sultan Ab-
dülhamid'e rağmen imparatorluğu «93 Har-
bi» ne soktular. Rus zulmünün had safhaya
ulaştığı bu harb, millet havatına indirilen
kanlı bir darbe idi.

1893 yılında hariciye'ye sızarak baş-
kâtipliğe kadar yükselen Fransız ermenisi
Nuri Bey, Hariciye baş tercümanlığına ka-
dar yükselen Yahudi Davut Efendi, gene
saraya kâtip olarak sızan Yahudi ajan Ar-
minius Vambéry Abdülhamid'i yıkmaya ça-
lışan ajan sebekesinden birkaç tanesidir.
Sionist Teodor Herzl hatıratında yukarıda
isimleri geçen ajanlarla nasıl birlikte ça-
lıştıklarını anlattığı gibi, Türk olduğu hal-
de az bir paraya satılabilen usak ruhlu da-
ha bir çok devlet adamından da bahsetmek-
tedir.

İşte Abdülhamid Han kimi gafil, kimi
hain, kimi de dalkavuk olan devlet erkânı
ile çalışma mecburiyetinde idi. Çok azlı
düşmanları olan dev gibi bir imparatorlu-
ğu yukarıda vasıfları belirtilen adamlarla
birlikte idare edecekti. Bu durum hem mil-
letimiz için, hem de Abdülhamid için ne
büyük bahtsızlıktı.

Abdülhamid düşmanlığının sebebini
araştıranlar iyi bilsinler ki; Abdülhamid,
milletinin ideolojisine akıllıca ve sıkıca
bağlı olduğu için, ideolojisinin metot, muh-
teva ve stratejisini gavet iyi bildiği için,
mille ve milletin ideolojisine düşman o-
lan herkes ve her grup Abdülhamid'i sev-
memektedir ve ona düşmandır.

(Devamı gelecek sayıda)

(2) İzahlı Osmanlı Tarihi Kronolojisi.
4. cilt. Shf. 509.

EMPERYALİZMİN BEYİNİ SIONİZMDİR

Din, ahlak, âile gibi hiçbir manevi değeri kalmayan ve müsrifliğe «pağanizme» dönen insanlığı bir kuvvetli el idare edecek, kuvvetli bir devlet ve ordu ile insanlığı, merkezi Sion olan, sion devletinin kölesi yapacak ve herkes Yahova'ya kulluk edecek ve bütün milletler Yahudilere köle olacaklardır.

Komünist nazariye sionizmin elinde insanlığa hazırlanan korkunç ölümün caniyâne silahıdır. Tevrat ve diğer Yahudi kaynaklarının ifade ettiği önce yıkmak, yoketmek ve sonra yeniden inşa etme işinde komünizm bir yıkım silahından ibarettir.

Sionizm, komünizm vasıtasıyla, bugün insanlığın yarısına yakın bir bölümünün din, ahlak kültür ve medeniyetlerini yıkmakla meşguldür. Kapitalist sistemin bulunduğu memleketlerde de ne aynı kuvvetler milletleri dejenere etmekle meşgul bulunmakta, insanlık bu âdi ve menhus kuvvetlerin uydurduğu sistemler ve düzenler yüzünden tam bir buhrana düşmüş bulunmaktadır. Bütün insanlık, bu hayali nazariyelerin ve sistemlerin doğurduğu esaret ve kölelikten kurtuluş için, bir ideolojiyi beklemektedir. Bu ideolojinin kaynağı ise ancak bizim tarihimizde mevcuttur.

Komünist sistemin sion emperyalizminin nasıl bir âleti olduğunu kısaca gördükten sonra, bu tesbiti vesikalarıyla kat'ileştirelim:

«Sosyal Fran-Masonluk mensupları arasında, menfaat birliği bahanesiyle, daima himaye etmekte bulunduğumuz sosyalist ve anarşist ordusu saflarına katılmasını işçiye teklif ettiğimiz zaman, bize kurtarıcı gözüyle bakacaktır. İşçilerin çalışmasından nizamden faydalanmakta olan aristokrasinin, onların tok, sıhhatli ve kuvvetli olmalarında menfaati vardı. Bizim menfaatimiz ise; Hristiyanların tereddi etmesindedir. Nüfus ve iktidarımıza gelince; bu da işçinin devamlı olarak aç kalması ve zayıf düşmesi ile mümkün olabilecektir. Ancak bu şartlar altındadır ki, işçi arzu ve iradimize boyun eğecek ve buna karşı gelmek için kendisinde ne enerji, ne de kuvvet bulacaktır. Aristokrasinin meşrû krallık devrinde elde edemediği haklardan daha fazlasını, açlık sağlayabilir. Gaye ve maksatlarımıza karşı olanları, açlığın doğuracağı sefalet ve kini, çevireceğimiz hile ve desiselerle, bizzat halkın eli ile ezmek için kullanacağız.» (1)

Emperyalizmin en tehlikeli ve en «insani» şekli kültür emperyalizmidir. Savaşımızı beynelmilel Yahudiğin kültür mücadelesi neticesinde verlesen gayri millî kültür tortularını tasfiye ederek zararle sonuçlandırabiliriz.

«İktisadi buhran dolayısıyla bu hüsumet bir kat daha artacak ve borsa muameleleriyle sanayi işlemlerini hareketsiz kılmakla nihayet bulacaktır.

Tamamen elimizde bulunan altının ve tasarrufumuz altındaki gizli imkân ve vasıtaların yardımı ile umumî bir iktisadi buhran yarattığımız zaman, sürülerle işçiyi Avrupanın bütün memleketlerinde sokağa dökerek aynı anda harekete geçireceğiz.» (2)

«Bu işçi sürüsü, cehaletin doğurduğu aşağılık duygusu ile, çocukluk çağından itibaren haset ve gıpta ettiği insanların zevkle kanlarını akıtacak ve ondan sonra da mallarını yağma edeceklerdir.

Fakat bu adamlar, bizimkilere dokunmayacaklardır. Zira, bu hadiselerin cereyan edeceği tarih mâlum bulunacağından, bizden olanları korumak üzere, tedbirlerimizi almış bulunacağız.» (3).

«1789 inkılabını hazırlayan Farmasonluk şimdi de sosyalizm inkılabını hazırlamalıdır. Masonlar işçilerle müsterek çalışmalıdır. Masonlarda münnevver kuvvet ve yardımcı kaabiliyet, işçilerde ise kemiyet ve imha vasıtaları vardır ki, bunların bir araya gelmesi «içtimai ihtilal» vücuda getirir.» (4)

«Fran-masonların ve işçilerin birleşmesi gerçekleşikten sonra biz mağlup olmaz bir ordu teşkil edeceğiz.» (5)

«Bu meslek (komünizm), kapitalizme karşı döğüşen ve emeğin hakkını müdafaa eden tür sosyal meslektir. Ve bu nokta-i nazardan tarihin, tebcil ile andığı ihtilâlî kabiriyle aynı şekil ve tarzda zuhur eden Sovyet ihtilâlî hakkındaki hükmüleri başka başka olmayacağı kuvvetle ümit edilir.

Bugün masonlukta işçinin zulüm ile iptal edilen hakkını müdafaa eden ateşin alevlendiğini gördüğü gün bütün sosyalist ve radikal sosyalist kuvvetlerin bu müessese (masonluk) ile «ele verecekleri şüphesizdir.» (6)

«Artık Allahı bir maksat ve gaye olarak kabul edemeyiz. Biz bir ideal tesis ettik ki, o da Allah değil beşeriyettir.» (7)

«Açıktan söylenebilir ki masonluk sosyalizme gitmekte ve sosyal bir inkılabı yürütmektedir.» (8)

«Hakikaten demokratik bir ruh ile muttasıf bir hükümet, kapitalist hükümetlerin elinden insanlığın kaderi üzerinde baskı yapma imkânını çekip koparabilmek için derhal bu sosyalizasyon işini ele almalıdır.» (9)

«Masonluğun idaresi altındaki proleterya birliğinin tamamlanıp ikmal olunduğu gün hakikaten nâmağlup bir ordu olacağız.» (10)

Yukarıda görülen vesikalar, komünizmin nasıl bir sionist ihtilal âleti olduğunu açıklamaktadır. Bu vesikaları dikkatle incelemek ve hadiselerle kıyaslamak her millet evlâdı için bir borçtur.

Türkiye'deki komünist faaliyetleri bu zavıyeden etüd edilince vesikaların ifade ettiği mana daha iyi anlaşılır.

Türkiyede komünizmi ilk propoganda eden şahıs Aleksander İsrail Hepland idi. Sonra komünist faaliyetlerini yürütme işi bir başka Yahudiye vani Dr Şefik Hüsnü Değmer'e geçti. Öldüğü tarihe kadar perde arkasından komünist faaliyetleri yürüttü Şefik Hüsnü'nün liderliği esnasında ve ondan sonra da komünist faaliyetleri idare eden popüller şahsiyetlerden Nazım Hikmet adlı hain de Yahudi idi Simdi Türkiye'de komünist faaliyetlerin yürütücüsü Nazım Hikmet'in kuzeni Mehmet Ali Aybar adlı bir Yahudidir. Görülüyor ki, Türkiye'de kaide haricine çıkılmamıştır. Ve Türkiye'deki komünist faaliyetleri de insanlığın ve milletlerin düşmanı sionizm idare etmiştir.

AMERİKA VE EMPERYALİZM

«Emperyalizm insan, eşya ve hayat kanun-

larına uymayan bir ideolojinin hakimiyetinin son noktasıdır» dedik. Kapitalizm, Amerika'da ve bütün dünyada, insan yapısına aykırı olduğu için huzursuzlukların âmili olmuştur. Zira, insan yapısına aykırı bir düzen insanla zıtlasma halindedir. Bu sebepten buhran kaçınılmaz bir haldir. Buhran kendini siyasî yapıda da göstermiş olup, siyasî iktidar bir mali oligarşinin kontrolüne geçmiştir. Amerikan milletini en hayati kararlarında, Amerikan milletinin değil, bu mali oligarşinin sözü geçer Amerika'da mali oligarşinin milletin siyasî, kültürel, askerî ve iktisadi hayatına el attığı bir gerçektir. Sözde hürriyet maskesi altında, insanın ahlâkî değerini hiçe sayan, ona değer vermeyen bir sistem hüküm sürmektedir.

Ancak, Amerikayı ve dünyanın bir kısmını buhrana sokan kapitalist emperyalizmin güdücü sü olan mali oligarşinin ideolojik tahlile tabi tutulması gerekir.

EMPERYALİZMİN GÜDÜCÜSÜ MALİ OLİGARŞİNİN İDEOLOJİK KARAKTERİ NEDİR?

Kapitalist ekonominin kısa bir tetkiki, bu ekonomi şekline dev şirketlerin hakim olduğunu gösterir. Bir şirketin diğerini yutmasından veya birleşmelerinden doğan dev şirketler, ekonomiye hakim durumdadırlar.

(Devamı gelecek sayıda)

- (1) Sion liderlerinin protokolleri, Fasıl: III.
- (2) Sion liderlerinin protokolleri, Fasıl: III.
- (3) Sion liderlerinin protokolleri, Fasıl: III.
- (4) Fran - Masonların en büyük dergilerinden Akasya, 1903. Sh: 64.
«Fransa üzerinde Fran-mason diktatörlüğü A.G. Michel'den naklen.» Paris.
- (5) Bruxelles Beynelmillel mason kongresi, 1910. Sh: 193 adı geçen eser. A.G. Michel
- (6) Selâmet Mahfili 6. Kitap. shf: 16.
- (7) Fransa Büyük Locası Konventi 1913. (A.G. Michel, a.g.e.)
- (8) Meşrik-ı Azam Umumi İçtimâ Zabıtları. 1923, shf: 276, 277 (A.G. Michel a.g.e.)
- (9) Meşrik-ı Azam Umumi İçtimâ Zabıtları, 1923. shf: 86 (A.G. Michel a.g.e.)
- (10) Bruxel Milletlerarası Kongresi 1919, shf: 15. (A.G. Michel a.g.e.)

Emperyalizmin en korkuncu kültür emperyalizmidir. Emperyalizmin sahte ve uydurma emperyalist nazariyesi yani Lenin'in «arazivesi, sadece emperyalizmin vasıtasını temin için ortaya atılan bir şaşırtmacadır.

Milletin Müdafası DEVAM EDİYOR

Hülasa, bahis konusu bildiri, milleti yok etmeye hazırlanan düşman kuvvetleri ve Türkiye'de komünizmin yürüttüğü harbi müşahhas vakıalar içinde anlatmakta ve Kayseri de cereyan eden hadiseler dolayısıyla millete yapılan iftiralara cevap için Kayseri hadiselerini hazırlayan amiller incelenmekte ve Kayseri hadiselerini çirkin bir şekilde tevsif edenlerin gayeleri anlatılmakta ve Devlet, komünizmi ezme savaşına davet edilmekte, millete teşkilatlanması telkin edilmektedir.

KIFAYETSİZ ÖZETLEME VE YANILTICI TAKDİM

Yukarıda görüldüğü gibi bildirimizi şu 3 hükümde izah mümkündür:

1. Bildiride milleti yok etmeye yönelik tehlikeler belirtilmiştir.
2. Kayseri olaylarının ilmi izahı yapılmış, yanlış ve kasıtlı görüşler reddedilmiştir.
3. Bütün millet evladları Sion Emperyalizminin tecavüzlerine karşı bölünmez bir cephe olmağa çağırılmıştır ve komünizmin devlet eliyle ezilmesi için bütün mes'ulere vazifeleri hatırlatılmıştır.

Bilirkişinin raporunda ise, bildiri hatalı ve eksik bir tarzda özetlenmiştir. Bildiri bilirkişinin özetlediği tarzda basit ve sudan bir fikri işlemiyor Kayseri hadiseleri sebebiyle millete yapılan hareketler cevaplıyor, protestonun sosyolojik izahını yapıyor ve milleti teşkilatlanmağa çağırırken mesuller uyarılıyor.

Bilirkişi kifayetsiz özetlemeden sonra muhatabı yanıltabilecek bir terim ile suçladığı paragrafları naklediyor. Bilirkişi hem kifayetsiz bir özetleme yaptıktan sonra; «bundan sonra, gerek emperyalizmin, gerek komünizmin bu telakkide olan şahısların ve teşekküllerin bertaraf edilmesi fikri işlenmektedir. Nihayet son günlerde meydana gelen Kayseri olaylarına değinilmekte» diyor. Burada muhatabı yanıltıcı ve kasıtlı hatalar yapılmıştır.

1 — «...Bu telakkide olan şahısların ve bertaraf edilmesi fikri işlenmekte olduğunu tesbit ettiği hangi paragraf ve hangi cümledir? Herhalde bilirkişi 20. paragrafın son cümlesini kastedmiş olmalıdır. Ancak bu cümlede bertaraf edilmiş devlet eliyle olması gerektiği tasrih edilmiştir. Bilirkişi böylece ithamına bir zemin hazırlamak gayesiyle, bildirinin kanunsuz, devletsiz bir bertaraf hareketini tavsiye ettiği fikrini telkine çalışmaktadır.

2 — Bilirkişi, bildirinin bertaraf etme kasdını güya ortaya çıkardıktan sonra «Nihayet son günlerde meydana gelen Kayseri olaylarına değinilmekte» diyerek açıkça yalan söylemektedir. Zira, bilirkişi raporunu okuyan herkes, Kayseri hadiseleri ile ilgili paragrafların metin sonunda yer aldığı zannedecektir. Halbuki Kayseri hadiselerinin izahı metnin gelişme bölümünde olup 11,12 ve 13 paragraflardadır.

Bir cümlemin, bir makalenin neresi içinde olduğunun bilinmesi, takdir edileceği gibi son derece mühimdir. Bilirkişi ise bunları elbette bilmektedir. Buna rağmen suç bulmağa çalıştığı paragrafın yazı içindeki yerini detiştiriyor. Bilirkişi bildiriye suçlayabilmek için, Kayseri hadiselerini izah ettiğimiz paragrafları, bildirinin telkin gücünün son noktası olması gerekli son bölümü imiş gibi göstererek, fikir ve kanaatimizi, tahrik ve propoganda mahallinde veriyor.

Hem de Kayseri hadiselerini tahlil

eden paragrafları, bazı şahısları taraf fikrini güya isbat ettikten sonra naklederek muhatabı yanıltmaya çalışıyor. Bu duruma göre bilirkişi raporunu okuyan diyecektir ki, «madem ki, komünizmi ve komünistleri bertaraf etmek fikirleri var; TÖS'e de komünist bir teşekkül demektedirler. Öyleyse TÖS'e yapılan hücumları tasvib etmeleri, kanunla suç kabul ettiği cürümleri övmelerinden daha tabii bir şey olamaz.»

İşte bilirkişi raporundaki bulanık özetleme ve yanıltıcı takdim, bu hükmü uyandırmak için ihtiyar edilmiştir.

Sunu kat'i olarak bildirelim ki, TÖS benzerleri göi bir maske komünist teşkilattır. Bütün gayr-i milli maske teşkilatların tasfiye edilmesini ve cezalandırılmasını kat'i surette istiyoruz.

SUC İSNAD EDİLEN METNİN T.C.K. m. 312 YÖNÜNDEN DEĞERLENDİRİLMESİ

Bilirkişinin incelemesine mevzu olan paragraflarda 312. maddenin anladığı mânâda bir suçun var olup olmadığını incelemeyi önce, 312. maddenin kısa hatırlatılması faydalı olacaktır. 312. maddenin bulunduğu fasıl, «Suç işlemeye tahrik» dir. Doktrinde 312. madde «Suç işlemeye dolayısıyla tahrik» olarak adlandırılmaktadır. Faruk Erem T.C. Hukuku C. II Hususî hükümler ve diğer müellifler, Bilirkişinin 312. madde yönünden üzerinde durduğu suç, maddenin ilk hükmündeki «Kanunun cürüm saydığı bir fiil açıkça öven veya iyi gördüğünü söyleyen... kimse... mahkûm olur.» Cezalandırılan harekettir.

Bu hareketin, yani dolayısıyla suç işlemeye tahrikin, neşrettiğimiz bildiride bulunmadığı kanaatindeyiz. Söyle ki:

Mezkûr suçun, maddî unsuru, «kanunun suç saydığı bir fiil açıkça övmektir.» Kanunun sarîh ifadesine göre, bir fiilin 312. maddeyi ihlâl eder bir suç olması için:

a — Kanunun suç saydığı bir fiil açıkça övülecek -yani dolayısıyla tahrik hususiyeti taşıyacak.-

b — Övmek kanunun suç saydığı bir fiile müteveccih olacaktır. Bir hareket, ancak bir suç teşkil eden, fiil dolayısıyla olsa bile propoganda, tahrik veya teşvik edilmisse suç olabilir. -Maddedeki unsurun teşekkülü bakımından-

Bilirkişinin suçlamaya çalıştığı paragrafları bu yönden incelemek gerekmektedir:

Hadisede övüldüğü iddia edilen, Kayseri olayları suç mudur?

Kanunun sarîh ifadesi, icthadlar ve doktrin övme fiilinin yöneldiği hareketin veya neticenin bir suç olması gerektiği hususunda mütefakkırlardır.

1 — Kanunun ibaresi son derece açıktır. «Kanunun cürüm saydığı bir fiil ibaresiyle övülen fiilin suç olmasını aramaktadır.

2 — Mahkeme icthadları da aynı istikamettedir. 1. C. D. 24. 9. 1969 tan ve 969/2556 Nolu kararında, övmenin ancak suç teşkil eden bir fiile aid olması şartını sarahatle belirtmiştir. Temyiz mahkemesinin kararına esas teşkil eden yazı şu idi: «Yazar 1917 Rus ihtilâlinin kaydettiği muvaffakiyetleri anlattıktan sonra, yazısına M. Kemal'in «İslâmiyetin en âli kaide ve kanunları ihtiva eden Bolşevizmin dahi mevcudiyetimize kasdetmiş olan müsterek düşmanın aleyhine ihraz etmiş olduğu zafer bizim için de şayan-ı teşekkür bir neti-

Mücadele Birliğine Kimler Düşman?

cedir.

Bu yazı Mustafa Kemal'in de sözlerinin kullanıldığı ve T.C.K. m. 142/4'ü ihlâl eden, «Komünizmi övme» suçu ile itham ediliyordu. Temyiz mahkemesinin kararı ise, övmenin bir suça müteveccih olduğuna ifade ederek, İstanbul 2. Ağır Ceza Mahkemesinin kararını bozdu.

«Yazı 1917 yılından beri Sovyet Rusya'da — yazarın kendi görüşüne göre bilim sel teknik... gelişmelerin bir incelemesinden ibaret bulunmasına ve Atatürk'ün sözü edilen konuşmasının ise 1917 ihtilâli ile ilgili bulunması hasebiyle yazıya alındığı anlaşılmış... ve şu haliyle yazıda yukarıda işaret olunan kanun hükmünü ihlâl edici bir mahiyet görülmemiştir.»

Temyiz mahkemesi kararı, övme fiili ile ilgili esastan ayrı olarak övmenin yönelindiği fiilin suç olarak tavsif edilip edilemeyeceğini inceden inceye araştırıyor. Şu hâle göre eğer yazı Rusya'da meydana gelen inkışafı ve Mustafa Kemal'in sözlerini 1917 ihtilâlini anlatan bir yazıda değil, komünizmi anlatan bir yazıda zikretmiş olsaydı, komünizmi övme cürmünü işlemiş olacaktı. Zira T.C.K. M. 142/4'un tecziye ettiği komünizmin övülmesidir.

3 — Doktrin bu hususta T.C.K. M. 312 nin sarahatine uygun bir davranış için dedir. «Kanunun metin ve ibaresine göre cürüm fiili, muayyen bir fiile matuf olmalıdır... Nitekim —zikrettiği diğer müellifler— dahi fikrimizi teyiden mahkûmun şahsını medik etmenin cürüm olmadığını beyan etmiştir. «—Ceza Kanunu Serhi Türk ve İtal yan Ceza Kanunları Majno—» ...Bu itibarla bir cürmü övmek, başkalarını o cürmü işlemeye teşvik edici... sözlerdir. «— Dr. Faruk Erem Türk Ceza Hukuku C. II Hususî (Devamı 13'ncü Sayfada)

ESİR TÜRK İLLERİNDEN VE İSLÂM ALEMİNDEN

BUGÜN HİNDİSTANI KİMLER İDARE EDİYOR

Müslümanlar «Ahmed Abad şehrinde toplanarak, beynelmilel Sionizmi telin'e başlıyorlar. Buna sinirlenen Yahudi biraderler Wilson'u, Wilson da İngilizleri harekete geçirdi İngilizler 100 bin kişilik kalabalığın üzerine bir sürü inek sürüyorlar. Hindular Hindular, «Müslümanlar ineklerinize hakaret ediyor» diye tahrik ediyorlar. İneklerin kesildiği, doğrandığı sayıları da Hindular arasında doluşturılmaya başlanıyor. Buna son derece sinirlenen Hindular bütün şehri do laşarak, ev ev, dükkân dükkân yakıp yıkıyorlar Molotof Kokteylleri, el bombaları patlıyor, Müslüman kadın ve çocuklara saldırılıyor. Cinayetler ve vahşet o kadar artıyor ki; basiret sahibi Hindular bile, olanlara tahammül edemiyorlar. Her kesin gözü önünde Müslümanların gözleri oyuluyor, elleri kesiliyor. Kadınlar evlerinden sokaklara sürükleniyor. namusları kirletiliyordu.» Time 3.10.1969

Bu vahşete dayanamayan bazı Hindu yetkileri şöyle demekten kendilerini alamadılar:

— «Bu eşine rastlanamayacak kadar korkunç olayları tertip ve tasvip eden ve sebep olanlara lanet...» Time, 3.10.1969.

İngiliz basını, olan arbedenin yorumunu şöyle yaptılar: «Müslümanlar Hinduların mukaddes ineklerine hakaret ediyorlar. Mukaddes ineklerini kesiyorlar. Bu hadiseler onun için patlak ve riyor.»

21 Şubat 1969 tarihli nüshasında Time der gisi, Bombayda yapılan Müslüman katliamını anlattıktan sonra 1954 ile 1959 seneleri arasında 337 büyük isyanın patlak verdiğini, sadece bu isyanlarda çoğunluğu Müslüman olmak üzere 100 bin kişinin öldüğünü yazmaktadır. 1964 de bir

camiden Peygamberimizin sakalının çalınması ile başlayan olaylarda 52 Müslüman ölmüş, 650 kişi yaralanmış ve 3500 Müslüman da hapse atılmıştır. Vukû bulan büyük isyan sayısı 417 dir. Bu sistemli bir imha hareketidir. İngilizler faili meçhûl hadiseler tertip etmekte, Hinduları tahrik etmekte ve Müslüman katliamına devam etmek tedir. Bu katliamın yanında Müslümanlar'ın üzerinde devam ettirilen, kültürel zulüm bir İngiliz gazetesinde şöyle anlatılmaktadır:

«Müslümanlar'ın asırlardır kullandıkları Urdu lisani artık tamamen yasaklanmıştır. Müslüman çocuklarına zorla, Hinduizm tahsil ettirilmektedir. Ve Hint mitolojisi ezberletilmektedir.» Time, Ağustos 1969.

HİNDİSTAN DEVLETİ KİMİN ELİNDE.

Bugünkü Hindistan nüfusunun 440 milyonu Hindu, 70 milyonu Müslümandır. Geriye kalan nüfusun bir kısmını Avrupalılar ile Yahudiler meydana getirirler. Hindistan'daki bugünkü Yahudi sayısı 14.500 dür. Hâlâ faaliyet gösteren Sir Jacop Sossos Yahudi Lisesi Bombay'da İbraniceyi serbestçe tedris ettirmektedir.

Yazımızın başında Yahudilerin Hindistan'a Babil sürgününden sonra geldiklerini söylemiştik. O tarihten bu yana Yahudilere hiç zulüm edilmemiştir. Yahudiler bütün Hindistan'ın imkânlarını soymaya devam etmişlerdir. Yahudilerin dümen suyunda giden, başkanlığa getirilmeden evvel Amerikan Yahudilerine başvurup, onların çizdiği rotadan ayrılmayacağına söz veren Wilson'un, Hindistandaki Yahudilere zulmetmesi dü-

şünülemez.

Dünya Yahudiliğinin neşir organı «Jewish Chronicle, 28 Kasım 1969 sayılı nüshasının 20. sayfasında «CUMARTESİ HARBETMEYEN SUBAYLAR» başlığı altında şu haberi vermektedir: «İsrail Oğulları 1857 Hindistan ayaklanmasında Müslümanlara karşı Hinduları desteklemişler, piyade olarak Bombay'a 1000 kişi göndermişlerdir. Ve asırlarca Hindistan'a İsrail Oğulları malî yardında bulunmuşlardır.»

Cumartesi harbetmeyen subayların Hindistan ordusunun en yüksek makamlarında vazife aldıklarını yazan Jewish Chronicle, bu subayların ismini vermektedir. Bunlardan bir kaç tane sini biz de zikrederim:

Subaylar Majer Shelom, Moses Penlar (Bombay 15. Piyade Bölüğü komutanlarından) Daniel İsaak, Bahadur Ezekiel, Salamon ve Abraham Samuel, «İngiliz ordusu Bombay Bahriye bölümü.»

Tarihçiler, eski çağlara ait, Hindistan'da bulunan bakır levhalarda şu hakikati tesbit etmişlerdir: Yahudiler, müstemleke devrinde Hindistan'a malî yardımlar yapmışlardır. Bugünkü Hindistan'da Yahudi hâkimiyetli eskiye nazaran çok daha fazladır. Devlet kademelerinde ve ordunun yüksek subayları arasında binlerce Yahudiye rastlamak mümkündür.

HİNDİSTAN'DAKİ MÜSLÜMAN KATLAMI KİMİN HESABINA YAPILIYOR?

Asırlardır devam eden Hindu-Müslüman savaşı kime kâr ve iktidar temin ediyor? Akıtılan kanlar, kirletilen namuslar ve yokedilen binlerce masum insan kimin için mahvediliyor? Artık bu, nu ortaya koyabiliriz. Yukarıdaki belgelerin bize öğrettiği gerçek sudur:

Hindistan'da asırlardır devam ettirilen çatışmaların gerçek faili İslâm'a ve onun müntesiblerine sonsuz kin besleyen beynelmilel Hrisiyanlık ve onu Hindistan'daki temsilcileridir. Yani İngiltere'dir.

İngiltere ise bu katliamı beynelmilel Yahudilik namına yapmaktadır. Çünkü; hayvana tapacak kadar zavallılaştırılmış Hindularla asırlardır ezilen, fakat imanını kaybetmeyen Müslümanların sırtından yapılan vurgun İngiliz milletine değil; İngiliz ekonomisine ve siyasî hayatına hakim Yahudiliğe kâr ve iktidar temin etmektedir Hindistan'da Hindu-Müslüman çatışmasının sürüp gitmesi İngiliz menfaatlerinin Hindistan'da devamını sağlayacaktır. İngilizler'e sufiörlük yapan beynelmilel Sionizm; İngilizleri alet olarak kullanmakta ve katliamı devam ettirmektedir.

Bu katliam beynelmilel Yahudiliğin soygunu için İngilizlerin alet olarak kullandığı Hindistan Müslümanlarının imhasını hedef tutan sistemli bir harekettir. Şunu hemen belirtelim ki; Moson localarından talimat alan yahut bizzat Yahudi sermayesiyle beslenen gayri millî basın senelerdir devam eden Hindistanlı Müslümanların sistemli imha hareketinden milletimizi haberdar etmemektedir. 70 milyon Hint Müslümanından azınlık diye bahseden bu hainler; Afrika'da hala insan eti yiyen (Devamı 14. sayfada)

Kâinatın yaratıcısı ulu Allah'a olan inancını kaybedenler, müşrikliğin dipsiz karanlığında boğulurlar. Yukarıda Allah'ın mahlûku bir hayvanı kendine tanrı edinenlerden ve onun kuyruğuna yüz sürüp hürmet gösterenlerden bir Hintli.

millî kültür lûgatçesi

İSLAM AKAİDİ

Şerh Eden: Allâme S. Taftazanî

8

Telif Eden: İmam Ömer Nesfî

Peygamberler insanlığın kurtuluş yolunu bütün insanlara, her türlü eziyetlere rağmen bildirmişlerdir. Onlar, tebliği gerekli olan her şeyi açıklamışlardır. İşte bu tebliğ edilenler kurtuluşun tek yoludur. Bazıları «Peygamberler kurtuluşumuzun esaslarını herkese değil, sadece bazı insanlara bildirdiler. Biz de b kendilerine sı tevdi edilenlerden öğrenerek kurtulabiliriz» derler. Bunlar, peygamberleri tebliğ vazifesini yapmamış olmakla itham etmiş oluyorlar. Bu da tam bir küfürdür.

Peygamberler sâdık ve nasihat edicidirler. Yani peygamberler kat'iyyen yalan söylemezler.

Peygamberlerin en faziletlisi Hz. Muhammed (S.A.S.) dir. Allah (C. C.) Kur'an-ı Kerim'de İslâm Ümmetini en hayırlı Ümmet olarak bildirir. Ümmetin hayırlı oluşu dinlerinin yüksekliği sebebiyledir. Dinin yüksekliği ise o dinin peygamberinin yüceliğine işaretir.

MELEKLER

Melekler Allah'ın kulları olup, Allah'ın emri ile hareket ederler.

«... Melekler Allah'ın emri ile hareket ederler.» (12)

Meleklerin erkeklik ve dişilik vasıfları yoktur.

KİTAPLAR

Allah'ın, Nebî'leri 2 üzerine indirmiş olduğu kitapları vardır. Bu kitaplar da emrini, nehyini, mükâfatını ve azabını beyan edip açıklamıştır. Kur'an-ı Kerim daha önce gelen Tevrat, İncil ve Zebur'u hükümden kaldırmıştır.

MİRAC

Allah'ın elçisi Muhammed (S.A.S.) in uyanırken, şahsı ile semâya ve sonra yüce makâmlardan Allah'ın dilediği yere mîracı (3) hakır. Allah (C.C.) buyurur.

«Kulunu bir gece, âyetlerimizden bazısını gösterelim diye, Mescid-i Haram'dan Mescid-i Aksâ'ya götüren münezzehdir...» (4).

VELİLİK

Velilerin kerameti hakdır.

Veliler Allah'tan en çok korkan, O'nun emirlerini yapıp, nehiylerinden kaçan mü'minlerdir.

Kerâmet; Tabiat kanunlarının işleminin muayyen bir an ve mekânda kesilmesi ile hasıl olan fevkalâde haldir.

Yalnız her insanda meydana gelen fevkalâde haller onun velî olduğunu göstermez. Deccâl harikulâdeliklerin en göz alıcılarını gösterecektir. Fakat o en büyük kâfirdir. Bir insan vasıtasıyla meydana gelen fevkalâde haller, ne kadar acâib olursa olsun, o insanın akıydesi İslâm akıydesi değilse, amelleri Allah'ın emirlerine uy-

gun değilse, Allah'ın yasaklarından kaçınmıyorsa, o harikulâde hal istidrâc'dır. Asırlardan beri müfsidlerin, zavallıların kandırma için icrâ ettikleri, sanat neticesi meydana gelen fevkalâdeliktir. İnançları, düşüncüsü ve hareketi İslâmî olmayan adamdan ne kadar hârikalar doğarsa doğsun bunu yapan fâsıktır, zındıktır. Böyle mel'unların harikulâdeliklerine bakıp, onlara tâbi olanlar da, bu küfrün yol göstericilerine tâbi olan sapıklardır.

Ümmetinden biri için zâhîr olan kerâmet, o ümmetin peygamberinin mu'cizesi sayılır. Bu kerâmetle o mü'minin velî olduğu meydana çıkar.

Surası kat'i olarak bilinmelidir ki; kerâmet ancak Allah'ın Kitabına ve Resûlünün sünnetine sınıksız sarılan, Allah'ın şeriatine uyan mü'minlerde, Allah'ın lutfu ile meydana gelen harikulâdeliklerdir. Velîliğin ölçüsü, mü'minin şeriate bağlılığıdır. Bunun tezahürü ise yukarıda anlatılan kerâmettir. Kendisinden kerâmet zahir olmayan mü'min de velî olabilir, fakat biz bilmeyiz.

Velî ancak, Resûl'ün risaletini tasdik eden, tam inanan ve dinin emirlerini harfiyyen tatbik eden kimsedir.

Bir takım hârikalar izah ederek, câhillerin gözlerini boyayıp, dini yıkmaya kastedenden, hiç bir zaman velî olamazlar.

Bunlar küfrün önderleridir.

Bu bövle bilinmelidir.

(2) El-Enbiyâ Suresi, âyet 27.

(3) NEBİ. Kelimesi manâsı «haberçi» demek olup, istilahta Peygamber olarak kullanılır. Aynı şekilde Resûl de «elçi» manâsındadır. Bazı âlimlere göre Nebî, kendisine kitab gönderilmemiş olan peygamber demektir. Resûl de kendisine kitap gönderilmiş olan peygamberdir.

(4) MİRAC. Merdiven. İstilahta ise, Hz. Muhammed'in hicretten 19 ay önce, Recep ayının 27. Cuma gecesi önce Mescid-i Haram'dan Mescid-i Aksâ'ya, sonra da semâlara ve Allah'ın huzuruna çıkması. O geceye verilen isim.

(5) El-İsrâ Suresi, âyet 1.

İMAMET = REİSLİK

HALKIN REİS = İMAM = SECME VAZİFESİ.

Hilafet (5) otuz senedir. Ondan sonra Melik ve Emirler (6) gelir. Müslümanlar için bir imam (Emir - Reis) tayini şarttır.

İSLAM'DA İMAMIN VAZİFELERİ

İmamın vazifeleri şunlardır :

1 — Ahkâmı tenfiz.

İslâm nizamının emirlerini tatbik etmek.

2 — Hadleri ikâme.

Allah'ın hududunu - bir mü'minin dininden çıkması, içki içmesi, zina etmesi, birisine zina isnad etmesi, insanların haklarını gasbetmesi, katl ve yaralama suçları - ve İslâm hükümetinin emirlerini çiğneyenleri cezalandırmak.

3 — Askerî tecviz.

Topyekûn Millî Müdafaa vazifeleri.

4 — Sadakaları toplamak.

İslâm devletinde mü'minlerden ve gayr-ı müslimlerden alınan vergileri toplamak.

5 — Mütegalibevi, hırsızları ve yol kesenleri kahretmek.

6 — Cuma ve Bayram namazlarını kıldırmak.

7 — İnsanlar arasında vuku'bulan ihtilâfları halletmek.

8 — Hakların isbâtına vesile olan şahadetleri (ve sair isbat vasıtalarını tetkik ve) kabul etmek.

9 — Velîsi olmayan küçükleri evirmek.

Bu ve buna benzer vazifelerle sosyal emniyeti ve huzuru temin etmek.

10 — Ganîmetleri (harb neticesinde husule gelen kazançları adalete uygun olarak) taksim etmek. Ve buna benzer vazifeler.

İSLAM'DA REİSLİĞİN ŞARTLARI

İmamlığın şartları da şunlardır:

a) İmamın zâhîr (görülür) olması gerekir. Korku sebebiyle de olsa imam gizli olamaz.

b) Gelmesi beklenen (muntazar) bir imam da kabul edilemez. Bazı sapık yoldaki grupların bir imamın geleceğini bekleme-leri gibi.

c) İmam Kureys'den olmalıdır. Ancak imamlık Hâşim ve Ali Oğullarına mahsus değildir.

d) İmam'ın zamanının en faziletlisi olması şart değildir.

e) İmam Kâmil ve tam bir idareci olmalıdır.

İmam; müslüman, hür, erkek, âkil ve bâliğ olmalıdır.

f) İmam siyasî siyaset ilim ve sanatını bilir olmalıdır.

g) Ahkâmı tenfize: Yani İslâm nizamının yürürlükte kalmasını temine; İslâm memleketlerinin hudutlarını muhafazaya ve mazlûmun hakkını zâlimden almaya kadirdir olmalıdır.

İmam günahkâr oluşu ve zulmü sebebiyle AZL edilmez.

İNSANLARIN EN FAZİLETLİLERİ KİMLERDİR?

İnsanların en efdali, Peygamberlerden sonra, Ebu Bekr's-Sıddîk (R.A.) dir. Ebu Bekr'den sonra insanların efdali Ömerü'l Fâruk (R.A.) dir. Hz. Ömer'den sonra Osman Zü'n-Nureyn (R.A.) dir. Hz. Osman'dan sonra beşerin efdali, Aliyyü'l-Murtaza (R.A.) dir.

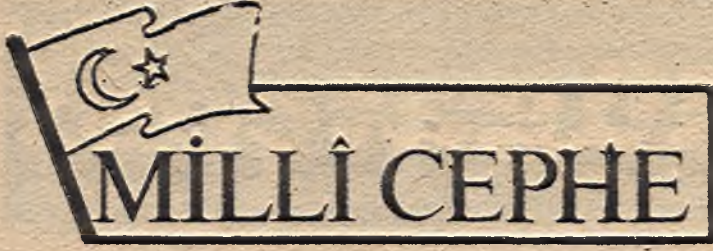
Hulefa-i Râsîdîn-in (7) hilâfetleri de bu sıraya göre olmuştur.

SAHABEYE KARŞI NASIL BİR HİS DUYULUR?

Sahabe ancak hayırla vadedilir.

Bu konuda Peygamberimiz şöyle buyurur:

(Devamı gelecek sayıda)

MÜCADELE BİRLİĞİNDEN HABERLER

MÜCADELE BİRLİĞİNİN YÜRÜYÜŞÜ

Mücadele Birliği, milletimizin içinde bulunduğu buhranlara, sağlam çözüm yolu getirmiş bir teşkilattır. Beynelmilel vasıflı millet düşmanlarına karşı milletimizi teşkilatlı bir mücadeleye hazırlamaya çalışmaktadır. İstanbul ve Afyon'da Sancakları bulunan Mücadele Birliğinin genel merkezi Konya'dadır. Genel merkezin verdiği haberlere göre Nisan ayının ilk haftasında Konya'da büyük bir yürüyüş yapılacaktır. Bir kaç yıldan beri, konferanslar ve halk çalışmalarıyla kendini gösteren Mücadele Birliği'nin yürüyüşünün çok muhteşem olacağı anlaşılmaktadır.

Ayrıca, yürüyüşten sonra «Millet Düşmanlarını Tanıyalım» adlı büyük bir sergi

açılacaktır. Bundan önce de bazı vilayetlerimizde açılmış olan sergi, büyük bir rağbet görmüştü. Ve birçok vilayetlerimizdeki milliyetçi teşekküllerden davet mektupları almıştı. Geçtiğimiz yaz sergi Gaziantep'te açıldığında, komünistleri iyice hursuz etmiş ve bunun üzerine, millet düşmanı komünistlerin saldırılarına uğramıştı. Fakat komünistler, Antepli millet evlatlarından hakettikleri cevabı almış ve korkularından mahkeme salonlarında bile balmışlardı.

Bu serginin Konya'da tekrar açılmasını, Konyalılar büyük bir sabırsızlıkla beklemektedirler.

Mücadele Birliği İstanbul Sancağının Kültür Çalışmaları

Yurdumuzda, gayri millî kültürlerin ilim ve sanat olarak takdim edildiği son yıllarda, bu kötü gidişe son verilmesi her vatanseverin arzu ettiği bir husustur. Liselerimizde biyoloji, kimya ve fizik gibi dersler tamamen materyalist telâkkilere uygun şekilde okutulmaktadır. Felsefe, psikoloji ve sosyoloji dersleri de esas gayelerinin dışında, millet evlatlarının kafasındaki müsbet telâkkileri değiştirmek için bir vasıta olarak kullanılmaya çalışılmaktadır. Gavri millî basının her türlü ahlaksızlığı yaymaya çalıştığı su ortamda; millî ve şahsiyetli bir düşünceye her zamandan daha fazla ihtiyacımız vardır. Milletimizin

gözünden bütün gerçekler gizlenirken onun düşmanlarının ortaya çıkarılıp teşhis edilmesi artık zaruret olmuştur.

Bu zarureten dolayı Mücadele Birliği İstanbul Sancağı «Kültür Çalışmaları» tertip etmektedir. Çalışmalarını tamamlayan her mücadelecisi; sistemli bir düşünüşe ulaşmakta ve her türlü siyasi ekonomik ve kültürel vakıayı çözmek hususunda yüksek bir seviyeye kavuşmaktadır.

Önümüzdeki hafta, 1970 yılına ait ikinci devre kültür çalışmaları başlayacaktır. Çalışmalarla üniversite öğrencileri, esnaf ve halktan gruplar halinde iştirakler olacaktır.

Mücadele Birliğine kimler düşman

Hükümler A.Ü.H.F. Yayınları No: 198 Ankara 1965 shf: 563—Fr. Müellifleri suç teşkil eden bir hareketi tasvib etmeyi.. —Gaye: Precis de rcrit Penal Special, 1933. Sh: 339 G. Q. eser C. III S 50 —Traite de la Recse. Paris 1902: Matbuat Suçları Dr. Sulhi Dönmezer İ.Ü. Ceza Hukuku Docenti İ.Ü. Yayınları 1949.—

«Maddi unsur: Failin, kanunun cürüm saydığı bir fiili «açıkça sövmesi» hallerini tazammum eden.. Hareketler cürüm maddi unsurunu teşkil eder. «—T.C.K. Serhi ve tatbikatı Neiat Özütlük Yüksek Hakimler Kurulu Üyesi 1966—» Yukarıdan beri verilen izahat göstermektedir ki, cürüm sayılan husus, övmenin kanunun cürüm saydığı bir fikre aid olmasıdır. Ve bunun sarıh bir surette belirlenmesi gerekir.

Bu açıdan, bilirkişinin incelemesine konu olan yazıyı inceleyelim. Bilirkiş 312 madde vönünden yazıyı incelerken demektedir ki, «Yazı, Kavseri'de olan olaylarda Devletin milleti koruyamadığı ve milletin

de kendisini korumak için vumruğunu vurduğunu ve şahlandığını belirtmekte ve bu şekilde kanunun eürüm saydığı bir fiili açıkça övmekte ve iyi gördüğünü belirtmektedir.» demektedir.

Bilir kişi bildiriye 312. madde ile teziye edebilmek için gene tahrifata başvurmadan çekinmemiştir. Ve bildiriye ancak kasıtlı mânâ özetlemesi ile 312. maddenin şumulüne sokabilmektedir.

Bildiride geçen ibare, «Devletin milleti koruyamadığı» tarzında kesin bir hüküm haline sokulmuştur. Halbuki vazıda «Millet, devletin kendisini korumaktan aciz olduğu zamanlardaki gibi kendisini koruyamaz» demek, devlet vaktur, acizdir demek mânâsına da kullanılmamıştır. Bildirinin başlangıcındaki «Devletin sahibi olan millet» e güvenimizi, derin inancına olan emniyetimizi göstermek için vazmışızdır. Ve ayrıca halkı koruyamayacak hale gelen bir devletin (İ) mesullerini uvarmanın, komünizmin devlet eliyle ezilmesini is temenin mânâsızlığı ortaya çıkmaz mı? Bildiriye okuyan herkes anlar ki hitab milletle beraber halen vasayan, daha güçlü ve millî hale gelmesi uğrunda hayatımızı ortaya koyduğumuz devlettir.

Bugün Hindistan'ı

(Baştarafı 12'nci Sayfada)

Yamyamların hürriyet isteklerine gazetelerine manşetlerinde yer vermişlerdir. Yine bu milletle alakası olmayan basın, %99 u Müslüman olan Nijeryaya isyan eden bir Hristiyan İbo kabilesinin aklıktan ölüp tükendiğini yazarak Hristiyan basını kadar bu Müslüman ülkesine hücumda bulunmuştur. Yine bu Yahudi hoparlörü oasin, Hristiyan İbo'lardan bahsettiği kadar, Hrist Müslümanlarından bahsetmemektedir.

Biafra'da üç beş âsi ölüyor diye ağıtlar yakanlar, bizimle hiç bir alakası olmadığı halde Vietnam tellallığı yapanlar, May Ley'de geberen üç beş Vietkong'lu için günlerce yas tutanlar! Eğer bu millettten olduğunuzu halâ iddia ediyorsanız gözlerinizi her gün tüketilen 70 milyon Müslüman Hintliye çevirin. İstiklal savaşına millî letimizle beraber iştirak etmeğe çalışan ve bütün imkânlarıyla milletin şerefli mücadelesini destekledikleri tarihen sabit olan ve «Müslüman Türkiye'nin kurtuluşu, bütün esir Müslümanların kurtuluşudur» diye dünyaya haykırın bu insanlar bizim kardeşlerimizdir!

Sol ideolojilerin hakimiyeti yıkılmak üzeredir. Zulmedilmesine, hor görülmesine rağmen bütün Müslüman Milletletlerin başlarındaki halere karşı reaksiyonları suurlanmaktadır. İçimizdeki gayri millî basın duyurmasa da milletimiz yok edilmek istenen kardeşlerinden haberdar olacaktır. Onların çığlıklarını işitecek, onların ızdırablarını dindirmeğe çalışacaktır.

Millî Mücadeleyi

(Baştarafı 4. Sayfada)

siyasî, içtimai, ahlâkî ve fikrî bir esaretin içine iten yahudi emperyalizmini ve yuvalandığı gayri millî, gayri insanî judeo-grek menşeli kapitalist sistemi demokratik yollarla tasfiye olmalıdır. Bu olmadıkça, müddetçe mücadelenin kazanılması komünist, Hristiyan mason hakimiyetinin yok edilmesi mümkün değildir. Milletin iman, ahlâk düşünce ve töresine tam dayanışma millî devleti korumağa yönelmeyen her hareket sahtedir. Ve masonların oyununa gelmedir.

Türkiye'de ızdırabın dinmesi yukarıda işaret edildiği gibi judeo-grek menşeli gayri millî sistemin tasfiyesi ile mümkün olacaktır.

Ne yazık ki varlığımızı kemiren beynelmilel yahudiliğin usakları bu idealleri çamurlara bulamağa çalışıyorlar. En iğrenç iftiralarla millî cepheyi parçalamaya çalışıyorlar. Mason diktasının peydahladığı bir avuç satılık cani komünist, kudurmuşcasına milletin evlatlarını şehid ediyorlar. Mason iktidarının ve gayri millî mason-komünist basının himaye ettiği bu saldırgan caniler, bütün bir milletin hayatına kastetmektedirler.

Ey bu millet uğruna şehid olan Ruhi'ler, Mustafa Bilgi'ler, Süleyman Özmen'leri Uğrunda şehid olduğunuz idealleriniz bütün bir millet olarak imanla, aşkla ve kanla korunacak. intikamınız müruru zaman tanımaksızın mutlaka alınacaktır. Müsterib olunuz.

Zirve Konferansı

(Baştarafı 6. Sayfada)

Bu karar tatbik edildi ve «Cidde İslâm Konferansı» tertip edildi.

23 Martta başlayan konferans üç gün resmî, üç gün de gayri resmî olmak üzere altı gün sürdü. Konferansa 24 devlet katıldı. Bu devletler Dışişleri Bakanları tarafından temsil edileceklerdi. Konferansa katılan devletler: Türkiye, Malezya, Endonezya, İran, Pakistan, Suudi Arabistan, Senegal, Somali, Gine, Nijer, Tunus, Libya, Ürdün, Kuveyt, Yemen, Fas, Gambiya, BAC, Lübnan ve Kamerun'dur.

Konferansın gündeminde Rabat Konferansında alınan kararların müzakeresi ve Daimî Sekreterlik mevzuu vardı. Bazı konuşmalar oldu. İsrail ile ilişkileri kesmek gerektiğine dair, komünist ülkelerle işbirliği yapılmamasına dair isteklerde bulunuldu. Ve konferans sona erdi. Netice yine hiçti. Türkiye'yi temsilen giden Orhan Eralp İsrail ile ilişkileri kesmek hususunda hiç de olumlu cevap vermemiş, İsrail ile eski bir politikanın mevcudiyetinden ve buna tesir edilmemesi gerektiğinden bahsetmiştir. Böylece hiç bir şey elde etmeden dağılan Cidde Konferansı artık İslâm Milletlerine bazı şeyler düşündürmelidir.

İNKİLÂB İLMİ

9

Sube teşkilâtlandırılmasında bu teşkilâtlandırmayı yapacak fertlerden istenen; ideolojiye olduğu kadar merkezi otoriteye ve emirlerine şuurlu bir bağlılıktır.

İnkılâbî hareketlerin teşkilâtlandırılmasında, halkın arzusu merkezi otoriteye bir fikir verebilir. Merkezi otorite halkın göstermiş olduğu, teveccüh ettiği herhangi bir adamı seçmeye kendisini mecbur hissetmez. Eğer o fertde gerekli vasıflar varsa seçer.

Mahallî teşkilâtlanış için, merkezin bir adam hakkında, onun inkılâbî olduğuna ve bu inkılâbî ideolojiyi temsil ettiğine inanması lâzımdır.

Kaideyi tekrarlayalım, bir yerde teşkilât kuracak olan fert, inkılâbî vasıflara mâlik ferttir. Eğer inkılâbî vasıflara mâlik fert yoksa orada bir teşkilât kurulmaz. Halkın muayyen bir adama karşı teveccühü, onun lider olmasına tek başına kâfi sebep değildir.

İslâm İnkılâbî Hareketinde bu kaide-min tatbikini görebiliriz:

H.z. Muhammed (S.A.S.), Medine'de sevilen ve Medine'de imanı kabul etmiş olan bazı mü'minleri teşkilâtlandırıyor. Aradan bir sene geçince Medine'li mü'minlerin başına da ashab içerisinde temavüz etmiş olan bir zatı (Mus'ab bin Ömeyr'i) siyasi, askerî ve fikrî bir lider olarak gönderdi.

Buna benzer vakıaları İslâm tarihinde sık, sık görürüz.

Mahallî beğendiği, sevdiği insanlara bazı idarî vazifeler verilir. O insan halkın su, ekmek yol v.s. ihtivaçlarını gören bir teşkilâtın başına getirilir. Fakat oraya mutlak merkezî seçtiği ve inandığı bir insan fikrî, siyasi ve askerî lider olarak gönderilir.

Bu kaide zamanımızda Rus, İngiliz ve Amerikan mahallî teşkilâtlanışlarında görülmüyor.

Halk kendi işlerini, bir dereceye kadar kendi yapar. Fakat siyasi, askerî ve fikrî hususlarda merkeze bağlıdır.

Bir yerde teşkilâtlanma bahis konusu olduğu zaman dikkat edilecek husus; kaabiliyetli, imanlı, inkılâbî vasıflara sahip fertlerin bulunup o mahalle gönderilmesidir.

İnkılâbî ve teşkilâtçı olmak için bilgi genişliği ve derinliği kifayet etmez.

İnkılâbî teşkilâtçı aranırken husus; inkılâbî ideolojinin heyecan ve bilgisiyle kafasının dolmuş olmasıdır.

Teşkilâtlanış sıkı bir disiplin içerisinde olur. Her fert emri altında bulunan fertlerin yetişmesinden, idaresinden mutlak surette mesul olur. Bu hal teşkilâtındaki şahısların arasında bir üst-üst mekanizması ve zincirinin kurulması demektir. Neticede tepeşini liderin, tabanını halkla temasda bulunan azaların teşkil ettiği pramid şeklinde bir emir ve kumanda sıralanışı doğar. Her lider emrindeki azaların yetişme ve idaresinden, üst makama karşı, şahsen mesuldür.

Teşkilâtlanmada inkılâbîların böyle bir diziliş içerisinde bulunmalarında mutlak faide vardır. Çünkü bu, emir ve kumanda zincirinin kuvvetlenmesini temin eden zarurî unsurdur. Aynı zamanda bu fertlerin kendilerini demir gibi bir disipline alıştırmaları, daha sonra yapacakları fiilî mü-

cadelelerde muvaffakiyetin ilk şartıdır.

Suurlu bir disiplin kurulmadıkça, girilen muharebelerden zafer ummak hayal olur. Bir teşkilâtın veya grubun ferden kaabiliyetli insanlardan kurulu olması, disiplin olmadıkça zaferi kazanmaya kifayet etmez. Zafer disiplinin cazibesine tabidir.

Kitleyi kuvvetli bir manevile halinde idare edebilmenin yolu; her ferdin kendi grubundan tamamiyle mesul olması, kendi grubunda inkılâbın emrettiği şekilde tasar ruflarda bulunabilmesi, onları lâzım geldiği şekilde cezalandırabilmesi ve grubunda bulunan bütün fertleri tam bir disiplin içerisinde çalıştırabilmesine bağlıdır. Böyle olduğu takdirde yıkılması imkânsız bir disiplin zinciri meydana getirilir ki bu da; vuruşmalarda, fiilî çarpışmalarda zaferi sağlamak ve kuvvetlerin bir el gibi hareket etmelerini temin etmek için zarurî haslettir.

Fakat disiplin; inkılâbî ideolojinin anlaşılmadığı zamanlarda ve inkılâbî ideolojiyi anlamayan fertlerin sayısının bir hayli kalabalık olduğu teşkilâtlarda teessüs etmez.

İnkılâbî hareketlerin teşkilâtlarında ki disiplin idarî —suurlu— bir disiplindir. Bu disiplini sadece ideoloji temin eder. Azaların, aralarındaki bütün münasebet kaidelelerinde, katî surette riayet ettikleri ölçü inkılâbî ideolojinin ölçüsüdür. Bu ideolojinin, inkılâbîlara yüklediği vazifelerden doğan, disiplini vardır. Bu, hiç bir zaman, bir şahsî sulta olamaz.

İktidar ideoloji ile tahdit edilmiş bir kudretidir. Ancak kendisini inkılâbî ideolojinin emirleriyle ve nehiyleriyle bağlı tutan, suurlu ve ideolojik bir disiplin mekanizması kurmuş bulunan teşkilâtlar muvaffak olur. Kör bir disiplin kurmuş olan teşkilâtlar ise; bir müddet sonra iktidardaki adamın yok olmasıyla birlikte disiplin bağı da gevşer ve yok olur.

Başarılı inkılâblarda ise disiplin; inkılâba inanmaktan doğan, kendi hürriyetlerinden feragat mânâsındadır. Bu suurlu disiplinin var olduğu teşkilâtlar bütün muhaliflerini bertaraf eder, kitle hareketlerine çeliktan bir el gibi hâkim olur ve kitleyi istikamete götürür.

Disiplinsizlik içerisinde bulunan teşkilâtlar ise, kısa bir zaman sonra ölürler. Ya pabildikleri faaliyet de çene çalmaktan öteye geçmez.

TEŞKİLATLANIŞDA BAZI MANİLER

Teşkilâtlarda disiplinin meydana gelmesine iç disiplinin ve iç otoritenin kurulmasına mani olan, ideolojinin hazmedilmemesinin bir neticesi ve insanî zaafıların tabii sonucu fertlerin egoizması ile hürriyet ve müsavat fikirleridir.

Cemiyet içerisinde seçilen, inkılâbî ideolojinin davetine ittibâ ederek inkılâbî ideoloji istikametine koşan ve her türlü reaksiyona rağmen inkılâbî imanında sadık kalmış bulunanlar gerçekten lider olduklarını gösterirler. Fakat bu insanların kıskanıldığı vakidir. Bu kıskanma —gerek dahilde olsun, gerekse haricte olsun— iman

lı ve kaabiliyetli fertlerin seçilmesine mani olur. Böylece teşkilât kendini yüksek kabiliyetlerle techiz edemez ve iş ehlinden uzaklaşır. İnsanların ekserisi kendi aralarında yaşayan müstesna kabiliyetleri kabul etmek istemez. Kendisi ile inkılâbî fert arasında hiç bir fark görmez. Halkın bir inkılâbî lider ve grubuna karşı hissi, umumiyetle, budur. Bu his teşkilât içindeki fertlerde de görülmeye başlarsa, teşkilâta köle ruhlu fertler dolmaya başlar ve teşkilât bir korkaklar güruhu halini alır. Artık teşkilât inkılâp heyecanından mahrumdur.

Hased sebebiyle yeni inkılâbî gruba muhalefet:

H.z. Muhammed (S.A.S.) e nebilîğin gönderilmesi, kendilerini böyle bir mevkîe lâyık gören fertlerin muhalefetiyle karşılandı. Bir takım insanlar «Peygamberlik bu zata değil, filâna gelmelidir» şeklinde beyanlarda bulunmuş ve muhalefetlerini bu hissî tesirle şiddetlendirmişlerdir.

İslâm İnkılâbî hareketinin liderinin böyle bir muhalefete muhatap olması, etüd edilmesi gerekli bir problemdir.

Aynı kaidenin tatbikatı diğer inkılâblarda da gözükür.

Bu manî, ifade edildiği gibi, ideolojinin hazmedilmemesinden doğan tabii bir hisdir. H.z. Ebu Bekir, Ömer ve H.z. Ali'nin Hilâfet makamına seçilecek fertleri sadece ideoloji nâmına aramaları, bu hissî onların en küçük bir asgariye itildiklerini gösterir.

İhtilâllerin akebinde, liderlerin birbirini doğradığı hallerde ise, bu his azamî bir rol sahibi olur. Târik Bin Ziyad'a yapılan muamele, muvaffak Osmanlı vezirlerinin hasedle katledilmeleri hased duygusunun teşkilâtda yaptığı tahribata örnektir. Buna mani olmanın yolu da ideolojiyi tam tatbikidir.

Hülâsa; teşkilâtların gelismesi, yüksek imanlı ve kaabiliyetli insanların çalışmasıyla mümkündür. Yüksek kaabiliyetli insanların bir teşkilât tarafından seçilmesinde ve değerlendirilmesinde bazı engeller vardır ki, bu manîlerin başında, ideolojinin hazmedilmemesinden doğan ESİTLİK fikri gelir.

Yüksek kaabiliyetlere mâlik olan fertleri kötüleme, onları diğer fertlerle aynı tarzda görme ve gösterme niyet ve düşüncesi bazı grublarda hâkim olur ve bu, merkezin kaabiliyetli yeni fertler almasına mani olur.

H.z. Muhammed (S.A.S.) e nebilîğin lan ithamların muhalifler bakımından hissi kaynağı; Mekke'de kendisini liderlik için hazırlamış olan bazı adamların H.z. Muhammed (S.A.S.) e nebilîğin gelmesi üzerine artan hasedleridir. Böylece bir liderin, bir teşkilât kurucusunun ve yüksek kabiliyetli bir insanın bir iktidar mevkîine vasıl olmasına sed çekmek istemişlerdir. Aynı durumla Medine'de de karşılaşmışlardır. Medine'deki fesad hareketini idare eden kişi; Medine'lilerin ekseriyeti ile, hicretten evvel krallığı ilân edilecek olan şahıs idi. Bu adam hasedi sebebiyle H.z. Muhammed (S.A.S.) i kötülemiş ve muhalefetde bulunmuşdur.

(Devamı gelecek sayıda)

MİLLÎ MÜCADELE CİNAYETLERLE DURDURULAMAZ

150 Kuruş